

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 23, årgang 73 | www.universitas.no | 25. september 2019

Avtale mellom Akademika og fadderstyrer:

— GRENSER MOT KORRUPSJON

Nyhet s. 6-7

HER FÅR DU STUDENTPRIS PÅ ØL

Nyhet s. 12-13

Klemmer trær for å lindre klimaangst

Kultur s. 16-17

Studentparlamentet ved UiO vil:

- ✓ Erklære klimakrise
- ✓ Lage skybar på Blindern
- ✓ Forske på psykedelika
- ✓ ... og ha nedbrytbare
dobørster

Nyhet s. 4-5

NORSK
TEKNISK
MUSEUM

10. oktober, kl. 18.00–23.00

SENT

Månen og **LEGO**®

18 ÅR | ØL & VIN | MÅNEN/MARS | ASTROSHOW | APOLLO 11 | NERDING | KONSPIRASJONSTEORIER

tekniskmuseum.no

MENINGER

Redaktør: **Selma Jøner**
selmajøner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Aleksander Naug**

Nettredaktør: **Jonas Solgård**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Akademika må gå!

De fleste studenter kjenner følelsen: Gleden over storstipendet snur fort til irritasjon når man kommer til kassa på Akademika. Dette er ikke bare Norges største fagbokhandel, den er også den dyreste tilbyderer av svært mange pensumbøker. Per dags dato har Akademika en avtale som tilnærmet sikrer dem monopol på pensumsalg ved syv av Norges ti universiteter.

Det har vært forvirring rundt nå dagens avtale med Universitetet i Oslo (UiO) utløper. Det er derimot ingen forvirring knyttet til hvorvidt Akademika misbruker sin posisjon. Med sine skyhøye priser utnytter de en av de mest økonomisk sårbare gruppene i Norge: studentene. At Akademika har hatt en avtale med fadderstyrene på Oslomet, som innebærer at fadderne ikke kan anbefale førsteårsstudenter å handle bøker andre steder, bekrefter inntrykket. Erling Hjelmeng, studiedekan ved Det juridiske fakultet ved UiO mener dette er en uheldig praksis som ikke er i studentenes interesse. Man trenger ingen doktorgrad i jus for å si seg enig.

At Akademika fikk monopol på boksalg på campus da de var eid av SiO er forståelig, all den tid overskuddet, som tidvis uteble, skulle tilbakeføres til studentene. Når monopolet beholdes etter salget i 2014 til Forlagshuset Vigmostad og Bjørke, begynner det hele å ligne en skandale. Nå går ikke profitten tilbake til studentene, men til et kompispår som ler hele veien til banken. Overprisen studenter betaler for pensumbøker har bidratt til en samlet formue på 230 millioner kroner for de to eierne. I fjor ønsket syv av ni lister i Studentparlamentet at Blinderns feteste lokaler heller skulle huse en studentdrevet bar. BI i Nydalen besluttet i januar 2018 å skrote Akademika til fordel for en nettbutikk. Allerede da fikk man et innblikk i Akademikas sleipe taktikker. De gjennomførte en undersøkelse uten tillatelse eller tilstrekkelig informasjon om bakgrunnen for nedleggelsen, som skulle vise at studentene var på Akademikas side. BIs studentforening svarte med anklager om manipulasjon av studenter, på bakgrunn av dyrere priser på nett enn i butikk. Akademika nektet for dette. Uansett hva som måtte være sant i dette tilfellet, vil mange studenter, særlig førsteårsstudenter, handle på Akademika fordi det er den eneste tilbyderer av pensumbøker de kjenner til.

Nå går profitten til et kompispår som ler hele veien til banken

Er det hensiktsmessig med en bokhandel på campus? Kanskje. Bør en privat aktør få monopol på salget, uten å være konkurransedyktige på pris? Selvsagt ikke. Dersom studentpolitikkerne som ønsker bar på campus får viljen sin, mister studentene muligheten til å kjøpe pensum på dagen. Nå er det riktignok slik at Akademika ofte ikke har alle kompendier klare, selv måneder ut i studieløpet. Universitetene burde selv sørge for at et bredt spekter av faglitteratur er tilgjengelige for alle studenter og universitetsansatte. En nettbutikkløsning ville gjort det lettere å levere dette til en god pris, så måtte studentene planlagt et par dager i forveien. Postvesenet i Norge bruker sjelden lengre tid enn dette på levering. En mulig løsning er om alle universitetene i Norge går sammen om en nettbutikk, og med det oppnår stordriftsfordeler. Et samlet lager med et utvalg Akademika bare kan drømme om, kunne distribuert pensumbøker og annen faglitteratur til alle Norges hjørner. En annen løsning kan være å fortsette med fysisk bokhandel på campus, men at denne drives av universitetene selv eller av studentsamskipnadene som tidligere, uten overskudd som øverste mål. Akademisk frihet og studentvelferd er viktigere enn privat profitt.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

UiO kaster forskere uten pedagogisk utdanning inn i forelesningssalen og lur på hvorfor studentfrafallet vedvarer.

Den gode undervisningens frafall

Kommentar

Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

Universitetet i Oslo (UiO) har i mange år gjennomført tiltak i forsøk på å senke frafallet i høyere utdanning. Blant annet har Institutt for arkeologi, konservering og historie nylig endret opplegget for nye studenter til en form med mye oppsyn, oppfølging og gruppearbeid, og mindre selvstendighet. Det gjenstår å se om dette vil bedre statistikken, men resepten er uansett klar: Mer involvering av trøtte undervisere skal løse problemet. Er det heller en mulighet for at medisinen er feil, og at frafall heller burde sees i sammenheng med den beryktede undervisningsplikten?

Først og fremst impliseres det at utdanningsinstitusjonenes egne studier er å foretrekke, da skifte av studieretning utvilsomt skjules i tallene. Videre at frafall et utbredt problem. Statistisk sentralbyrå viser til en solid nedgang i frafall på 2000-tallet, samt en oppgang i antallet som fullfører en grad, fra 56,0 til 65,7 prosent. Om de fullfører en grad eller ei, er kanskje ikke det mest sentrale for fakultetene, men heller at graden fullføres hos dem. Man

må regne med at ferske studenter har behov for å prøve seg på ulike studier, men også at høyere utdanning i seg selv ikke trenger å være deres kopp med te. Dagens frafallspolitikken kan vanskelig skilles fra ønsket om mest mulig økonomisk tilførsel til eget institutt og fakultet, da det blant annet er antall studentårsverk som avgjør hvor mye som bevilges. Det hele ligner økonomen Adam Smiths tanke om at selvinteresse skal være til det beste for fellesskapet. Altså, hvis skrekken av en tynnere lommebok skremmer instituttene til å skape bedre egnede opplegg for å utdanne studenter, kan det neppe sies

å være et onde. Hvis frafallet derimot har en bakgrunn i mangel på kvalitet ved utdanningsinstitusjonen, er dette et seriøst problem. Regjeringens tilstandsrapport for høyere utdanning viser at Oslo-universitetene ligger på norgesbunnen hva gjelder studenttilfredshet. Studentbarometeret 2018 viser også til et forbedringspotensiale i

undervisningen blant alle høyere utdanningsinstitusjoner. Her kommer politidanningen best ut mens medisinstudenter gir sine studier det glatte lag. Det foreligger altså en alvorlig mangel i kvalitet. Et mønster kan muligens observeres i andel forskere i undervisningsstaben, som utvilsomt er høyere ved Det medisinske fakultet.

Her kommer undervisningsplikten på banen: Forskere

Forskere burde ha retten til å velge bort undervisning om ønskelig

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Teresa «tereseacher» Cissé

Nei, nei, nei, nei, nei

I år 2000 var det dags for årets største fest «med stor F» på Chateau Neuf. Ulike festforeninger fra Universitetet og høyskoler slo barene sine sammen for å tilby et variert utvalg av festligheter. I bildetekstene kan man lese at «For bare fem kroner kan hvem som helst prøve denne fantastiske drikken hos sykepleierne. Og hvem kan si nei til lårkorte, hvite sykepleieruniformer og kaninører?». I et annet hjørne på festen kunne Michael og Anders besøke «porno-baren». Begge studerte medisin og «deres favoritttema var forplantningslære». :)

Universitas nr. 7, 2000

Drømmen om venner og «fullt hus»

«Foreløpig er de bare «fire like», men de drømmer om «fullt hus». Hver fredag spiller vennekvartetten yatzy i kantina på SV». Disse spillende gutta har kombinert de to tingene de liker best: gutta og spill. De fire kompisene ønsker gjerne flere velkommen i spillgruppa. Om du ikke er så glad i yatzy, er nødvendigvis ikke dette en stopper for å få hengt med tjommene: «På søndager arrangerer vi «Forum for vaffer og vitenskap».» <3

Universitas nr. 9, 2000

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

tvinges inn i en undervisningsstilling, før de får vende tilbake til det de egentlig ønsker, nemlig forskningsfri. Ikke bare er de lite kvalifiserte til en pedagogisk stilling; det er ofte noe de ikke vil ofre tid eller tanker på. Hvorfor insisterer likevel instituttene på å sende disse ut i et felt mange verken har kunnskap eller et ønske om å mestre? En forklaring kan ha rot i budsjettet: Administrasjonen unngår å ansette en bredere og mer spesialisert stab, som vil kreve en større bit av budsjettkaka. En annen faktor er utvilsomt knyttet til prestisje. Ved å la forskere undervise, skal dette inspirere studenter til å følge den samme retningen, som kan bidra i statuskampen mellom universitetene. Instituttene ønsker

altså å utdanne forskerspirer de kan ansette som stipendiat, som videre kan bli forskere med undervisningsplikt og produsenter av penge- og statusinnbringende siteringstall. Dette er en livssyklus som kun gagnar utdanningsinstitusjonene, med total mangel på samfunnsgevinst i perspektivet. Det er tross alt en mikroskopisk andel som faktisk ender opp som forskere innenfor sine respektive studiefelt. **Fakultetsledelsene** burde tenke på at problemene med frafall og undervisningsplikt sannsynligvis er relaterte. Det er ikke grunnløst at upedagogiske forskere er blitt antonymt med inspirasjon og studieglede. Kanskje det ikke er lære-

planen, eller mangel på oppfølging som er årsaken til høyt frafall. Selvsagt finner man gode forelesere også i disse rekker, men denne gaven kommer ofte som av en iboende interesse for god formidling. Forskere burde derfor ha retten, og plikten, til å velge bort undervisning om ønskelig. Den engasjerte og investerte pedagogen må frem! Jeg foreslår derfor egne stillinger reservert for forelesningsholdere. Et eget pedagogisk personale, som gjennom samarbeid med forskerstaben kan holde tempen på utviklingen i deres respektive fag. Konklusjonen blir derfor at sykdommen er undervisningsplikt, symptomet er frafall, og medisinen er egne undervisningsstillinger.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

S10: Er det slik det ser ut når nøkkelt kortet ikke fungerer?

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Synne Hellevang
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:
Teresa Eltervåg Cissé

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

– UIO MÅ ERKLÆRE KLIMA-

I helgen gikk Studentparlamentets årlige handlingsplanseminar av stabelen. Klimakrisen var seminarets store snakkis, mens Gjeste- lista fikk sitt politiske gjennombrudd.

Studentparlamentet

tekst Endre Ugelstad Aas, Synnøve Berg Meisingset og Henrik Voldstad
foto Gina Grieg Riisnæs

– Det er ikke bare realistisk, men helt nødvendig at Universitetet i Oslo innfører svært ambisiøse klima- og miljøtiltak, sier leder i Studentparlamentet, Christen Andreas Orvin Wroldsen, til Universitas.

Representanter fra alle de studentpolitiske listene ved Universitetet i Oslo (UiO) og arbeidsutvalget møttes på Sørmarka konferansehotell, for å stemme over de viktigste sakene som Studentparlamentet skal satse på i året som kommer. Den vedtatte

handlingsplanen lister opp syv punkter, hvor klima og studentopplevelsen var hovedprioritetene.

– Jeg er veldig fornøyd med handlingsplanen, sier Wroldsen og utdyper:

– Vi mener UiO ikke bare skal ha ambisjon om å være best på forskning og utdanning, men bli kjent som landets beste studiested også fra et studentperspektiv. Det må rett og slett bli mer sexy å være UiO-student. Til tross for at vi topper en rekke rangeringer er det ikke sann at UiO nødvendigvis er norske studenters førstevalg i dag. Det vil vi gjøre noe med.

Vedtatt klimakrise

På seminaret vedtok Studentparlamentet seks resolusjoner. Blant disse fikk Grønn liste blant annet gjennomslag for at UiO skal erklære klima- og naturkrise.

Leder for Grønn liste, Axel Klanderud, mener det er på tide at UiO kommuniserer dette til resten av samfunnet.

– Vitenskapen tilsier at det er krise. Vi i Grønn liste opplever at

store deler av samfunnet ikke hører på dette. Universitetet sitter på mye kunnskap, og vi må bruke det til å kommunisere at det faktisk er krise og at vi må gjøre noe.

– Hva betyr det i praksis?

– Det er mange kommuner som erklærer klima- og naturkriser, men så skjer det ingenting. Sann ønsker vi ikke at det skal være. Når jeg sier at UiO skal erklære klimakrise, mener jeg at vi også må komme med punkter på hva vi faktisk skal gjøre.

Dette er jo ikke stortingspolitikk, det er ikke så sykt formelt

Bjørn Winquist, Gjeste- lista

Klanderud poengterer at de i tillegg til resolusjonen om klimakrise fikk gjennomslag for flere saker til den studentpolitiske plattformen.

– Vi fikk gjennomslag for at UiO skal kutte utslippene fra fly med 70 prosent innen 2026. Et annet viktig punkt er at Studentparlamentet ikke skal servere kjøtt på arrangementer, for eksempel under fadderuka, sier han og legger til at det også ble vedtatt at UiO burde fase ut alle produkter som bidrar til avskoging og ødeleggelse av sårbare områder. Innkjøpsavdelingen på UiO må kartlegge alle produkter som bidrar til den utviklingen.

Gjeste- listas gjennombrudd

Gjeste- lista har de siste årene satt farge på studentpolitikken med sine spenstige forslag og ukonvensjonelle retorikk. Der Gjeste- lista tidligere har slitt med å få gjennomslag i Studentparlamentet, markerte helgens seminar et gjennombrudd.

– Vi fikk inn fire mandater som er vårt beste valg noensinne. Dette endrer maktforholdene i Studentparlamentet, sier Bjørn Winquist fra Gjeste- lista.

Han tror Gjeste- listas suksess bunner i deres progressive tilnærming til studentpolitikken.

– Dette er jo ikke stortingspolitikk, det er ikke så sykt formelt. Tenk bare på studentene som stod på barrikadene i 1968. Gjeste- lista står for en mer rebelsk form for politikk.

– Hvor plasserer Gjeste- lista seg langs den politiske aksen?

Studentparlamentets handlingsplan:

- + Arbeide for et mer mangfoldig, likestilt og inkluderende universitet
- + Arbeide for et mer levende universitet, for at campus blir et naturlig møtepunkt for studentene og for at Oslo blir Norges beste studentby
- + Arbeide for at UiO ivaretar og prioriterer studentenes interesser i utformingen og implementeringen av UiOs strategi 2030
- + Arbeide for at UiO vedtar en ambisiøs klima- og miljøstrategi, følger opp klimagassregnskapet med konkrete tiltaksplaner samt vedtar et utslippsmål i tråd med Parisavtalen. Strategien skal dekke grønn drift, forskning, utdanning og formidling
- + Arbeide for at UiO iverksetter en målrettet satsning for å bedre studentopplevelsen
- + Arbeide for at UiOs studenter skal få en intuitiv og personlig inngangsportale til sin digitale studiehverdag
- + Ta aktiv del i gjennomgangen og videreutviklingen av kvalitets- systemet for utdanning ved UiO

– Vi er ikke bundet til noe parti, og det er jo noe av styrken ved det. Vi prøver ikke å binde oss opp mot ideologiske blokker, men vi har jo stemt likt som Venstrealliansen og Grønn liste i mange saker, sier Winquist.

Lederen i Studentparlamentet anerkjenner Gjeste- lista som et friskt pust i studentpolitikken.

– Hva tenker du om at gjeste- listas populisme slår an i Studentparlamentet? Hvorfor tror du de får gjennomslag akkurat nå?

– Nå har de vist seg å være ganske konstruktive når det kommer til stykket, og gjennomslagene deres har fått støtte i resten av parlamentet. Husk at Gjeste- lista kun har 4 av 36 representanter. Jeg tror også studentpolitikken tåler litt sprell i ny og ne. Det er jo viktig å ikke ta seg selv altfor seriøst, sier Wroldsen.

Skybar på campus

Gjeste- lista har blant annet fått gjennomslag for at UiO bør få bygget en «skybar» i øverste etasje på det nye livsviten- skapsbygget. Winquist forteller at skybarer på toppen av utvalgte universitetsbygg har

Handlingsplanen

- + Beskriver de politiske og organisatoriske målene som Studentparlamentet skal arbeide for i en ettårig periode

Studentpolitisk plattform

- + Studentparlamentets øverste politiske dokument, med parlamentets visjon for UiO og høyere utdanning
- + Den inneholder alle målene til Studentparlamentet, men i realiteten blir ikke alt prioritert

Resolusjon

- + En resolusjon er et vedtak, en beslutning eller uttalelse truffet av eller fra en organisasjon eller forsamling
- + En resolusjon kan treffes på basis av konsensus eller etter votering

Kilde: Store norske leksikon

Fornøyd: Leder for Studentparlamentet, Christen Andreas Wroldsen, er fornøyd med at studentopplevelsen er en av hovedprioriteringene på handlingsplanen for neste år.

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

OG NATURKRISE

Skyhøye drømmer om «skybar»: Bjørn Winquist og resten av Gjestelista ønsker seg bar på toppen av UiOs nye livsvitenskapbygg. Et ønske som kanskje er for mye å be om, ifølge UiO.

stått på listens program siden oppstarten i 2016.

– Skybarer er som kjellerpuber, bare med fin utsikt. Vi setter stor pris på at resten av parlamentet endelig tar til fornuften, men samtidig er vi skuffet over at det ikke ble vedtatt å anlegge skybar på Niels Henrik Abels hus, Lucy Smiths hus eller det nye Domus Juridica. Vi håper det skjer i neste omgang, sier han.

Leif Johnny Johannessen, underdirektør i underavdeling for plan og utredning i Eiendomsavdelingen ved UiO, kan derimot fortelle til Universitas at selv om ideen om en skybar er god, så er prosjektet med det nye livsvitenskapsbygget kommet så langt at det ikke vil være mulig å endre på arealfordelingen i det nye bygget.

Til dette svarer Winquist:

– Klart det er enkelt for Eiendomsavdelingen å avslå ideen, men nå er det fremdeles ikke satt en eneste påle i bakken, så med litt vilje er det mulig å endre på planene. Hvis ikke toppetasjen, hva med et påbygg på taket? Skulle det vise seg å være komplett umulig, kan vi gå med

på et kompromiss om skybar på Niels Henrik Abels hus.

Det må rett og slett bli mer sexy å være UiO-student

Christen Andreas Wroldsén, leder i Studentparlamentet.

Krig mot SiO

I forkant av helgeseminaret var det knyttet stor spenning til Gjestelistas resolusjonforslag om å erklære krig mot Studentskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). I Gjestelistas forslag til resolusjon sto det blant annet at «organisasjonen som i utgangspunktet skulle være en samskipnad av og for studentene, har blitt en udemokratisk syklubb som har glemt sitt formål og hvem den opprinnelig skal representere».

Selv om forslaget ble stemt ned i denne omgang understreker Winquist at erklæringen likevel kan bli vedtatt allerede

på Studentparlamentets neste møte i oktober.

– Det ser ut som at krigserklæringen kan bli vedtatt i en litt moderert språkform, men med det samme materielle innholdet på neste møte. Da kan vi komme med en bedre resolusjon, med bedre begrunnede punkter, og forhåpentligvis få flertall for det.

Snoop Dogg på UiO

Winquist forteller videre at gjennomslaget om å få til et prøveprosjekt med terapihund på campus var en seier for Gjestelista. Og apropos hund, så er Winquist skuffet over at Studentparlamentet stemte ned forslaget om at litteraturstudenter skal få muligheten til å analysere tekster av Snoop Dogg.

– Vi har jo Tupac-studier og Bob Dylan-studier, hvorfor ikke Snoop Dogg-studier? Det kunne vært en del av et emne, for eksempel. Det handler om å se mer på rapkulturen hvor det er mange gode litterære tekster. Vi mener at Snoop er en god lyriker.

universitas@universitas.no

NTNU vil ha «sjukt harry» master-ringer

AKADEMIA-MOTE: NTNU planlegger å lage en egen ny ring for studenter med bestått mastergrad og inviterer til designkonkurranse. Vinneren skal kåres av en sammensatt fagjury, og førsteplass i konkurransen belønnes med 60.000 kroner, mens andre- og tredjeplass belønnes med henholdsvis 30.000 og 10.000 kroner. Fra før har NTNU-studentene både sivilingeniørringen og doktorgradsringen. Sistnevnte kan man også kjøpe etter doktorkreeringen ved UiO til rundt 3000 kroner.

– Ringene vi tilbyr i dag er bare tilgjengelige for en liten del av studentene våre. Vi synes det er rimelig å gi et tilbud til en

større del av studentmassen. Vi har fanget opp at det har vært et ønske og en etterspørsel etter en slik ring, sier NTNUs organisasjonsdirektør Ida Munkeby til Universitetsavisa.

Dette har fått journalist Ola Magnussen Rydje i Dagbladet til å gå hardt ut mot det «sjukt harry» smykket: «Det er mulig jeg er blind for symbolenes kraft, men trøste og bære, for et jåleri. Det er Ari Behn-tatovering, bare verre.»

Vil UiO slenge seg med på denne forfengelige motetrenden i akademia?

– Ser ingen grunn til å innføre dette, skriver rektor ved UiO, Svein Stølen, i en SMS til Universitas.

– Det begynner med dobørster

MILJØVENNLIG: Under Studentparlamentets handlingsplanseminar vedtar de politiske listene forslag til UiO. På Studentparlamentets handlingsplanseminar fikk Grønn liste gjennomslag for nedbrytbare dobørster.

– Jeg har blitt kontaktet av miljøsjefen for Eiendomsavdelingen Øystein Liverød, som ba meg om å hjelpe dem med å finne en ny dobørste. Så hvis noen vet om en miljøvennlig børste kan de tipse meg. Det begynner med dobørster, men så kan vi få erstattet flere og flere produkter

på campus med miljøvennlige alternativ, sier Axel Klanderud, leder i Grønn liste UiO.

Forrige uke skrev han et leserinnlegg til Universitas om at plastbørstene på campus slites ned og blir til mikroplast.

– Plastsjøppel deler seg opp i stadig mindre biter som ikke brytes ned på flere hundre år. Hva er konsekvensene? Det vet vi ikke, så vi må være føre var, utdyper Klanderud.

– Funker nedbrytbare dobørster like godt som de av plast?

– Ja. Jeg har en av agave og palme, og den funker like bra.

– UiO må bli verdensledende innen forskning på psykedelika

FORSKNING: Blant de mange vedtatte resolusjonene fra Gjestelista var kravet om at UiO må utrede for muligheten for å forske på klinisk bruk av psykedelika. Amund Asheim, representant for Gjestelista i Studentparlamentet, sier det er på tide å fjerne hindrene for forskning på psykedeliske stoffer.

– Ettersom det er så vanskelig å forske på stoffene er det vanskelig å vite hva slags goder de kan føre til. For eksempel tyder amerikansk forskning på at psilocybin kan funke mot clusterhodepine. Ketamin har vist potensial i behandling av depresjon. Men reglene i Norge er for

restriktive, og det er for dyrt å forske på psykedelika, sier Asheim.

Anna Høifødt, leder i Norsk forening for psykedelisk vitenskap, sier seg enig i at Norge må følge med på utviklingen. I fjor fikk Høifødt Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiOs Vågå-vite-pris for sin masteroppgave om brukere av psykedelika.

– Klinisk forskning på psykedelika er et fagfelt som kommer til å være gjeldende i årene som kommer. Norske universiteter burde være ledende, ikke komme diltende etter, sier Høifødt.

Samtidig understreker hun at det må være en nøye prosess rundt all forskning på legemidler.

Kritikk: Erling Hjelmeng, dekan ved Det juridiske fakultet kritiserer avtale mellom fadderstyrene og Akademika

AKADEMIKA-AVTALE FÅR HARD KRITIKK: — Meget uheldig praksis

Faddere får ikke lov til å oppfordre til bruktbokkjøp i sponsoravtale med Akademika. I strid mot studentenes interesser, mener jusprofessor.

Pensumbøker

tekst Silje Skogvang, Amund Reigstad og Jantra Holum
foto Thomas Stavø Johnstone

– Dette er en meget uheldig praksis. Fadderne er veiledere for de nye studentene, på et oppdrag som er autorisert av lærestedet, og deres jobb er å gi fadderbarna

relevante og riktige opplysninger, sier Erling Hjelmeng, studiedekan ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Han kritiserer en avtale som Akademika, Norges største fagbokhandel med butikker på flere campus i Oslo, inngikk med flere fadderstyrene ved Oslomet under fadderuken. Siden 2014 har bokkjeden vært en kommersiell aktør eid av VB Bok AS. Intensjonen med avtalen var å promotere Akademikas tjenester til nye førsteårsstudenter. Universitas har sett avtalen og der står det at fadderne skulle ha t-skjorter med Akademikas logo på, men det blir ikke presisert at de skulle informere de nye studentene om sponsoravtalen. I tillegg skulle de ikke oppfordre de nye studentene til bruktbok-

kjøp under fadderperioden. Det er særlig det sistnevnte punktet Hjelmeng synes er betenkelig.

– Det er uetisk fordi det er i strid mot studentenes interesser, vektlegger han.

– Trist

Akademika har også slike avtaler ved andre universiteter i Norge, og nylig omtalte Studvest en lignende praksis ved Universitetet i Bergen. Enkelte av fadderstyrene Universitas har vært i kontakt med kan fortelle at de inngikk denne avtalen i en periode hvor det var usikkert om de fikk støtte fra andre steder til å arrangere aktiviteter i fadderuka.

Ola Gimse Estenstad, leder i Studentparlamentet ved Oslomet, har ikke ansvar for fadderstyrene,

men stiller seg kritisk til at Akademika tilbyr slike avtaler.

– Vi i studentparlamentet mener fadderstyrene og studentforeninger ikke skal tjene penger på eksterne, kommersielle aktører. Det handler om prinsippet om at man ikke skal være bundet opp til en organisasjon som har økonomisk interesse av studentene. Det er et viktig prinsipp at studentforeningene skal finansieres av ordninger som studentene selv har kontroll over, som kulturstyret og universitetene selv, forteller han.

Han synes det er trist at fadderne blir oppfordret til ikke å fortelle om bruktbokkjøp.

– Det burde være opp til fadderne selv hva de vil si til førsteårsstudentene når det kommer til kjøp av pensumlitteratur. Å

handle bøker brukt er både bærekraftig for økonomien og de sosiale forholdene for studentene, og miljøet.

Ola Gimse Estenstad
leder for Studentparlamentet ved Oslomet

Hovedintensjonen er at alle studenter skal ha kjennskap til at det er en bokhandel på campus og hvilke tilbud og avtaler som eksisterer

Eli Gerhardsen, kjedeleder i Akademika

– Ingen har reagert tidligere

Eli Gerhardsen, kjedeleder i Akademika, forteller til Universitas at de vedkjenner at avtalen ble skrevet litt «kronglete», men legger til at ingen faddere har reagert på dette tidligere.

– Dette er avtaler vi har hatt lenge, ved flere av universitetene i Oslo. Hovedintensjonen er at alle studenter skal ha kjennskap til at det er en bokhandel på campus og hvilke tilbud og avtaler som eksisterer, forklarer hun.

Så lenge det ikke er full åpenhet om bindingene, står man i alle fall i en spagat over grensen mot korrupsjon

Erling Hjelmeng, studiedekan ved Det juridiske fakultet

– Vi støtter fadderstyrene fordi vi synes fadderordningen er en veldig god ordning, og vi er glade for å kunne hjelpe studentene til å få en så god start på studenttilværelsen som mulig.

Gerhardsen legger til at sponsoravtalene er avtaler mellom to parter i dialog.

– Når fadderstyrene tar kontakt med oss for å spørre om vi kan sponse så går vi selvsagt i dialog. Noen kommer med avtaler til oss, og noen ber om avtaleutkast fra oss.

Universitas er kjent med summer som varierer fra 2500 til 18.000 kroner for sponsoravtalene. Gerhardsen sier at summen avhenger av flere ting, blant annet antall nye studenter i gruppen, og antall faddere avtalen omfatter.

– Hva tenker du om punktet i avtalen der faddere ikke skal oppfordre til bruktbokkjøp?

– Som bokhandler selger vi nye bøker. Og det kommer stadig nye utgaver hvor det er viktig å holde seg oppdatert på nyere forskning. Slik avtalen er i dag tar fadderne med de nye studentene til Akademika, men det er opp til hver enkelt student hvor de vil kjøpe bøkene, vektlegger hun.

Rollekonflikt

Hjelmeng poengterer at mye av faddervirksomheten drives gjennom sponsorater og at dette i seg selv ikke er et problem.

– Det som eventuelt er et pro-

blem er betaling for aktiviteter som går på hva og hvor studentene skal kjøpe ting de må ha i studiet. Andre sponsoravtaler går ofte på å rekruttere fremtidige arbeidstakere, ikke påvirke kjøp av utstyr hos bestemte forhandlere.

Videre forteller Hjelmeng at det oppstår en rollekonflikt, der de nye studentene ser på fadderren som en nøytral rådgiver, når fadderren i realiteten er kjøpt og betalt med bindinger til kommersielle aktører.

– Så lenge det ikke er full åpenhet om bindingene, står man i alle fall i en spagat over grensen mot korrupsjon. Åpenheten rundt dette gjør nok at vi ikke står overfor en korrupsjonssak, men det som er svært betenkelig er at kommersielle aktører går inn og påvirker utdanningsinstitusjonenes tillitspersoner til å gå deres ærend.

Vil ta opp avtalen

Lars Hilland, seniorrådgiver ved Oslomet, mener at fadderstyrene er selvstendige studentforeninger og står fritt til å opprette samarbeid med eksterne aktører.

– Når det er sagt, er det studentenes beste som må komme først, poengterer han. Videre sier han at Oslomet ønsker at studentene skal skaffe seg sitt pensum på den måten de selv ønsker – enten om det er å kjøpe nytt, brukt eller låne via universitetsbiblioteket.

– I Oslomets egne kanaler, på sosiale medier, oppfordrer vi nye studenter til å kjøpe brukt. Vi har blant annet en Facebook-gruppe for kjøp og salg av pensumbøker med over 10.000 medlemmer. Vi vil derfor ta opp avtalen med Akademika.

Ikke lov på UiO

Phillip Havig, koordinator for UiOs faddersjefnettverk, forteller at en slik avtale med en kommersiell aktør bryter med reklameforbudet universitetet har på campus.

– Flere av punktene i denne avtalen ville i så måte vært i strid med dette, sier han.

– Vet du om noen lignende avtaler ved UiO?

– Sentralt er det ikke inngått noen slike avtaler. Jeg har dessverre ikke full oversikt over dette på lokalt nivå, ettersom faddersjefene hos oss i stor grad planlegger studiestart selv i tett samråd med fakultetet, svarer Havig.

Universitas har ikke lyktes med å finne noen fadderstyrer fra UiO med lignende avtale.

universitas@universitas.no

95 SiO-nøkkelt kort sluttet å fungere

LÅST UTE: Det opplyser Gunn Kirsti Løkka, boligdirektør i SiO, til Universitas.

– Vår nøkkelt kortleverandør Assa Abloy reinstallerte en programvare og i den forbindelse har 95 av våre beboere blitt slettet med en feil. De som er rammet må gjenopprettes som brukere og få nytt nøkkelt kort, forteller Løkka. Det virker tilfeldig hvilke beboere som har blitt fjernet, og de er spredt hos for-

skjellige studenthus.

– Vi har 9000 studenthus, og følgelig har vi av og til tekniske problemer med nøkkelt kortene våre, men jeg kan ikke huske at vi har hatt en lignende feil tidligere.

Før hadde SiO bolig fysiske nøkler, og det er fortsatt noen få hus som benytter seg av disse. De jobber med at alle skal bytte over til nøkkelt kort.

– Det er bedre med kort enn nøkkel, sier hun.

Foodora-sjef frykter nedleggelse

STREIKEN: I slutten av august snakket Universitas med flere streikende studenter. Det er over fem uker siden streiken startet. 53 nye Foodora-syklister ble tatt ut i streik fredag, ifølge NRK. Det betyr at det nå er 195 mat- og sykkelbud som streiker i Oslo. Dersom konflikten ikke løser seg, vil antall streikende syklistere øke til 252 den 1. oktober.

– Foodora utnytter unge. Unge tenker ikke nødvendigvis på arbeidsvilkårene på en arbeidsplass, de tenker at de kan tjene penger, uttalte massasjeterapistudent Johanna Neumann til Universitas i august.

Sjefen i Foodora Norge, Carl

Tengberg, er redd selskapet blir nødt til å legge ned bedriften her til lands om streiken ikke snart er over.

– Det kommer til et punkt der det ikke er noen vits å drive bedriften i Norge lenger. Vi har ansvar for Sverige og Finland også, og Norge er en liten del av vår omsetning, sier Tengberg til NRK.

Siden august har 85 prosent av Foodoras totalt 600 bud organisert seg i Norges Transportsforbund. Streiken startet som et brudd i forhandlingene mellom Norges Transportforbund i Fellesforbundet og Foodora, som har holdt på siden mai.

ARKIVFOTO: ØVIND AUKRUST

Vil at det skal koste å takke ja til studieplass

NEI TAKK: Stortingspolitiker og utdanningspolitisk ansvarlig for Høyre, Marianne Synnes Embelsvåg, foreslår at det bør koste penger å takke ja til en studieplass, ifølge Khrono. Det kommer som en reaksjon på den ferske OECD-rapporten «Education at a Glance 2019» der det kommer frem at nesten en tredel av de som får tilbud om studieplass takker nei eller ikke møter opp til studiestart.

– Det bør koste noe å takke ja til en studieplass uten å møte opp. For eksempel kunne man innføre semesteravgift for alle som takker ja til en studieplass,

med mindre man sier fra seg studieplassen innen en gitt frist. Slik kunne man begrense antallet som takker ja og ikke møter. Det ville gitt flere muligheten til å starte på det studiet de ønsker, samtidig som universiteter og høyskoler slipper å overbooke studiene, sier Emblemsvåg.

Marte Øien, leder for Norsk studentorganisasjon, er uenig:

– Det betyr jo at mange og kanskje de mest sårbare vil kunne lide et økonomisk tap. Det er ikke spesielt konstruktivt å straffe unge mennesker slik. Mer og bedre informasjon og veiledning er vår klare anbefaling, sier Øien.

Med pensum som beitemark

Det samlede konsern-bidraget fra Akademika de siste fem årene er på 87.404.000 kroner. «Akademikua» har planer om å fortsette å gresse på Blindern i lang tid fremover.

Profittbeite

tekst Jens Lægrend og Ellisiv Sunde Myrva

Sentralt på Blindern finner du Universitetet i Oslos eneste pensumforhandler, Akademika. I en årrekke var bokhandelen eid av Studentsamskipnaden i Oslo (SiO), noe som ga Akademika tilgang på gode leieavtaler og nærmest monopol på salg av pensum. Men etter flere år med røde tall, ble det i 2014 besluttet å selge Akademika til Fagbokforlaget Vigmostad og Bjørke. Akademika beholdt lokalene på Frederikseplekken, navnet og den grafiske profilen.

Alt virket altså som før. Men profitten som en gang gikk til studentene, ender nå opp

hos Bjørke og Vigmostad. Det samlede konsernbidraget fra Akademika de siste fem årene er på svimlende 87.404.000 kroner. De to eierne, Arno Vigmostad og Arnstein Bjørke, kan på sin side skilte med en samlet formue på i overkant av 230 millioner kroner, ifølge skatteregistrene. Med lokaler på syv av ti universiteter i Norge, har Akademika klovene dypt ned i akademika.

Overbeite

Førsteamanuensis ved Oslomet, Lars Gule, stilte seg kritisk til Akademika allerede før oppkjøpet i 2014.

– En akademisk bokhandler ved et universitet kan ikke bare være en pengemaskin, sa han den gang.

– Står du fortsatt ved dette?

– Ja, i høyeste grad. En akademisk bokhandel skal levere faglitteratur og forskningsrelevant litteratur i et bredt spekter, for både studenter og forskere, sier Gule til Universitas i dag.

Når Gule får spørsmålet om UiO bør

satse på en annen aktør, svarer han at det ikke vil gjøre noen forskjell, ettersom en annen forhandler vil tenke på akkurat samme måte.

Han konstaterer at anbudssystemet er et problem i seg selv, og helt uegnet i akademisk sammenheng.

Storbonden

Arnstein Bjørke, daglig leder og deleier av Akademika, kjenner seg ikke igjen i kritikken til Gule.

– Etter vi overtok Akademika har vi utvidet sortimentet og har større utvalg i akademiske titler og flere fagansvarlige i dag enn da vi overtok i 2014.

Videre kan Bjørke gledelig melde om at det står bra til med kjeden.

– Vi er alle digitale i hverdagen, men når man skal lese pensum sier salgsstatistikken at de aller fleste studenter liker å lese på papir, konstaterer Bjørke.

– Om studentene ikke vil ha oss tar vi det på alvor, men per i dag er inntrykket at studentene vil ha oss her.

Fjøset

– Dagens leieavtale går til 2020, men vi har planer om å bli på Blindern i lang tid fremover og har god dialog med UiO, sier kjedeleder i Akademika, Eli Gerhardsen.

Akademika kan ikke sies å være en stor bidragsyter til liv på campus

Christen Andreas Wroldsen, leder i Studentparlamentet

Dersom de ønsker det, har de mulighet til å forlenge avtalen ut 2024. Etter dette må de komme til enighet med UiO om en eventuell ny avtale.

Kuslipp

Studentparlamentet ved UiO ble i 2018 orientert om at avtalen med Akademika skulle reforhandles innen utgangen av 2019, uten mulighet for forlengelse. Dette utløste en diskusjon rundt hva man ønsket å bruke arealene som nå blir leid av Akademika til. Syv av ni

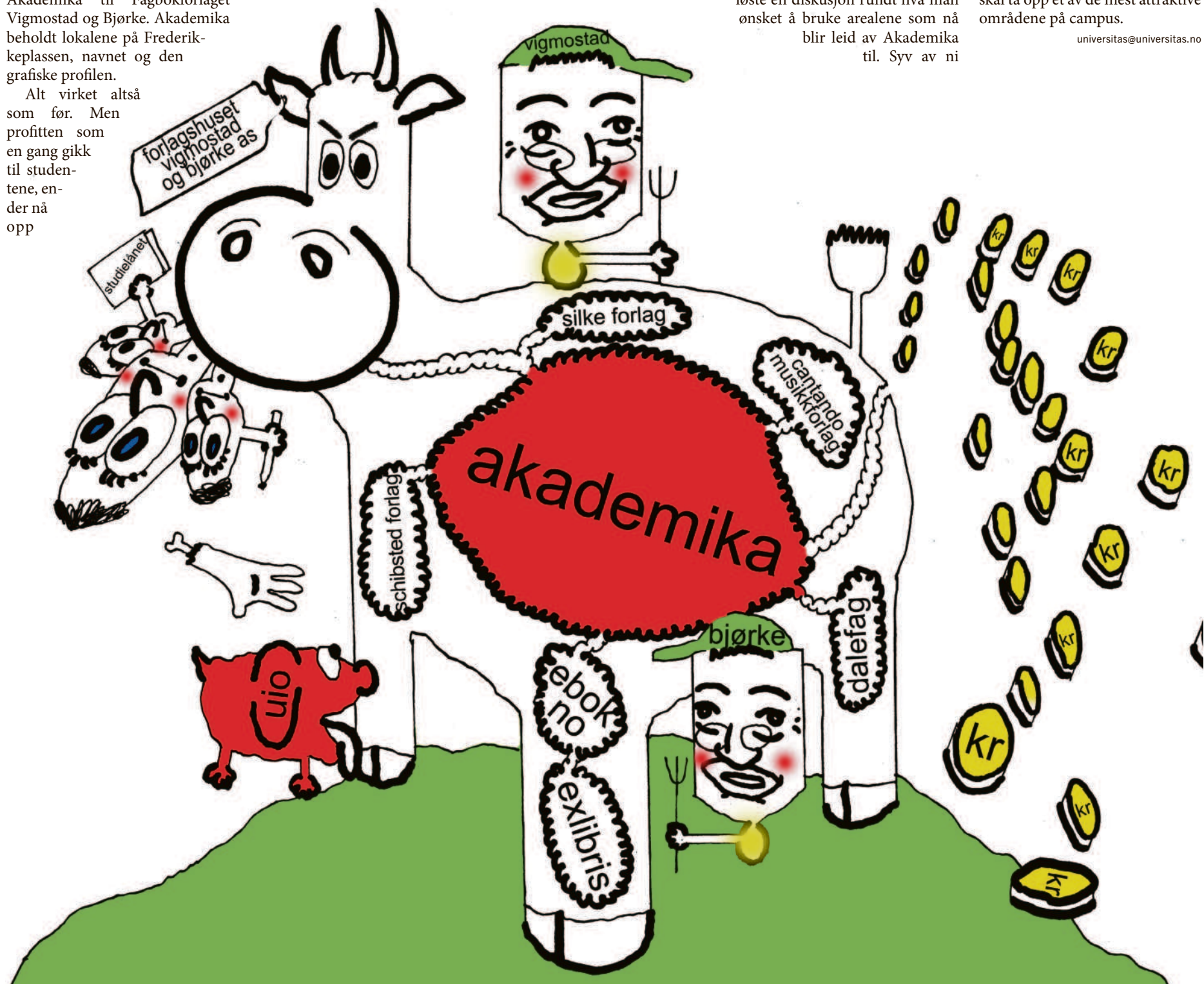
studentlister erklærte den gang at de ønsket en studentdrevet bar. Dette viste seg imidlertid å være en feil. «Akademikua» hadde ingen planer om å flytte på seg.

– Alle tilfeller hvor studenters mulighet til å påvirke blir svekket er uheldig. Vi må sette oss ned med UiO og de ansvarlige og se på hva som har skjedd, for å hindre at dette skjer igjen, sier Johannes Saastad, velferdsansvarlig i Studentparlamentet

Christen Andreas Wroldsen, leder i Studentparlamentet ved UiO, skriver i en e-post at det sittende parlamentet ikke har politikk som handler om Akademika spesifikt, men de har vedtatt at «området rundt Frederikseplekken må utvikles til et levende studentsentrum, med flere servicetilbud på både dag- og kveldstid». Wroldsen mener at Akademika ikke er en stor bidragsyter til liv på campus.

– Jeg tror nok mange studenter fremdeles ønsker å ha en bokhandel tilgjengelig i relativ nærhet til Blindern, men det er ikke et argument for at en slik bokhandel skal ta opp et av de mest attraktive områdene på campus.

universitas@universitas.no

Storkar: Vigmostad og Bjørke har siden 90-tallet kjøpt opp en rekke forlag og bokforhandlere.

La Femme Verte

Eva Joly om hvorfor polene smelter fortere enn skatteparadisene, og om studenters rolle i miljøkampen.

Nyhetsportrett

tekst Julie Kristine Wood
foto Henrik Follesø Egeland

– Hvorfor har vi somla sånn? spør Eva Joly.

Den fransk-norske juristen er kjent som nådeløs korrupsjonsjeger og grønn politiker, og har litt av en historie bak seg. På 90-tallet levde hun med livvakter og draps-trusler, på grunn av sitt arbeid med «Elf Aquitaine-saken», som ble omtalt som tiårets mest omfattende korrupsjonsskandale. Saken førte blant annet til at den tidligere franske utenriksministeren Roland Dumas og oljeselskapet Elfs tidligere konsernsjef ble dømt til fengselsstraffer.

Siden den tid har hun jobbet politisk for miljøsaken og mot internasjonal korrupsjon, blant annet gjennom et sete i Europa-parlamentet. I 2012 stilte hun som presidentkandidat i Frankrike for partiet «Les Verts», søsterpartiet til Miljøpartiet De Grønne. En manglende respekt for autoriteter gjennomsyrrer både hennes tidligere og nåværende arbeid for strukturell endring.

Nå skal 75-åringen derimot tilbringe mye tid ved Universitetet i Oslo. Hun er nemlig årets Arne Næss professor, og vil gjennom et engasjement på Senter for ut-

Kurvene snakker til intellektet, men det som får deg til å reagere er følelser

Eva Joly, Arne Næss-professor 2019

vikling og miljø bruke rollen til å belyse hvordan mektige selskaper bidrar til å øke fattigdom, sosial ulikhet og miljøødeleggelser.

Intellekt vs. følelser

I opptakten til engasjementet hos UiO har hun brukt mye tid på å reflektere over klimaspørsmålet.

– Det er ingenting nytt under solen. All informasjonen har vært offentlig og lett tilgjengelig siden '73, sier hun oppgitt.

Svaret på hvorfor det har tatt så lang tid, tror hun finnes utenfor den rasjonelle sfære.

– Du blir ikke redd av å se en

Eva Joly

- + Født på Grünerløkka i 1943
- + Årets Arne Næss-professor på UiO
- + Ble i 2009 valgt til EU-parlamentet for Europe Écologie - Les Verts. Hun er nåværende nestleder i spesialkomiteen for økonomisk kriminalitet, skattesvindel og skatteunndragelse
- + Kandidat i det franske presidentvalget 2012
- + Først kjent gjennom sitt arbeid med «Elf Aquitaine-saken», en av 90-tallets mest omfattende korrupsjonsskandaler
- + Studerte fransk på UiO og jus i Frankrike

kurve på papiret. Det står 1,5 grader, og det skal jo bare bli deilig i Norge, kanskje? Du tenker ikke over at det betyr mye mer storm på Vestlandet eller 30 grader mer på Nordpolen. Du tar det ikke innover deg fordi kurvene snakker til intellektet, men det som får deg til å reagere er følelser, sier Joly.

Hun presenterer en løsning som resonnerer godt med de miljøfilosofiske tankene til Arne Næss.

– Vi må gi naturen status til å være en legal person som kan være i retten og bli talt for. Elver, sjøer og skoger bør ha større rettigheter enn firmaer som ødelegger oss.

På tross av at temaet er tyntet med alvor, gir Joly fortsatt rom for forsiktig optimisme.

– Objektivt sett er muligheten for å klare det veldig veldig liten. Men den er der.

Dette tilskriver hun hva hun mener er en voksende bevissthet blant folk.

Med klima i tankene

Studenter er intet unntak for bevisstgjøringen som Joly referer til. Før kommune- og fylkestingsvalget i høst kunne valgforsker Bernt Aardal melde til Universitas at studenter er blitt mer miljøengasjerte de siste årene.

– Heldigvis! sier Joly, og fortsetter:

– Studenters rolle i miljøkampen er å være informert og påvirke politikerne til å handle.

Selv for den mest idealistiske student varer ikke studietiden evig og det er ikke til å komme vekk fra at noen norske studenter kommer til å jobbe for selskaper som blir kritisert for ikke å bidra til positiv samfunnsutvikling.

– Er det naivt å tro at man kan endre noe «fra innsiden»?

– Det er drømmen om det materielt gode liv som leder folk inn i slike jobber. Det finnes ikke noen annen måte enn å forsøke å forandre ting fra innsiden, og det skjer jo mye i personlig kontakt, svarer

Joly.

Hun virker likevel ikke helt overbevist om sitt eget svar, og kontrer seg selv.

– Men hvorfor i all verden skal du anstrenge deg og jobbe 18 timer i døgnet for PwC for å kjøpe en leilighet på Frogner om du ikke kan puste inn luften der du bor?

Og ifølge Joly, er PricewaterhouseCoopers (PwC) skyldige i mer enn å ha hardtarbeidende arbeidstakere. Hun peker på at de, i likhet med en del andre store konsultentselskaper, aktivt tilrettelegger for at multinasjonale selskaper og de aller rikeste kan flytte penger til land der de kan betale mindre skatt.

Kritiserer finansieringsplan

I mai kunne Universitas melde om at emnene skatterett I, II og III, som er del av jusutdanningen, kan bli avviklet etter nyttår. I en finansieringsplan foreslår Det juridiske fakultet at kostnadene for å videreføre fagene skal deles mellom Skatteetaten og Finansdepartementet, UiO og det private, via advokatbransjen.

– Den løsningen ville jeg ikke gått for, sier Joly.

– Jeg mener vi har råd til å finansiere forskning og universitetslivet på offentlige penger. Det lager bånd å la skatteadvokater finansiere undervisning og forskning på skatterett, sier hun.

Hun anerkjenner at det er ganske vanlig at det private finansierer forskning og studier i Norge, men mener skatt står i en særstilling.

– En del av problemene vi har i dag, når det gjelder å kreve inn skatt, er laget av de spesialiserte advokatene. Fra begynnelsen av 60-årene, og særlig fra slutten av 80-årene, er det noen skatteadvokater som har vært drivkraften i utviklingen av skatteparadiser. Dette er en veldig spesiell gruppe med store egeninteresser, understreker hun.

Det er ikke mangel på eksempler på selskaper som utnytter seg av disse strukturene, ifølge Joly. Hun har selv anmeldt franske McDonalds for å flytte overskudd ulovlig til Luxembourg, og har lenge jobbet politisk for en endring av det internasjonale skattesystemet.

– Så et bestemt nei til den ideen, sier hun og legger til:

– Den er farlig, udemokratisk og dessuten er den urettferdig for den største delen av advokatforeningens medlemmer, som ikke driver med skatterett.

Universitas har vært i kontakt med Dag Michalsen, dekan på Det juridiske fakultet. Han ønsket ikke å kommentere saken.

universitas@universitas.no

Hvorfor skal du jobbe 18 timer i døgnet for å kjøpe en leilighet på Frogner, om du ikke kan puste inn luften der?

Eva Joly, Arne Næss-professor 2019

200 år gammel tradisjon ut med fremtidsvisjon

Jusstudenter ved UiO inntar splitter nye Domus Juridica i januar, men Juridisk studentutvalg viser allerede misnøye.

Læringsmiljø

tekst Ebba Schjølberg Eiring og Jantra Hollum
foto Thomas Johnstone

«Den nye og fremtidsrettede bygningen sørger for en samlokalisering av Det juridiske fakultet og vil videreføre UiOs over 200 år lange tilstedeværelse i Oslo sentrum», står det skrevet om Domus Juridica på Universitetet i Oslo (UiO) sine hjemmesider. Juridisk studentutvalg (JSU), det øverste studentpolitiske interesseorganet for jusstudentene ved Det juridiske fakultet ved UiO, mener at fakultetet skjønnmaler byggets brukervennlighet gjennom lek med tall og ved å fremstille ad hoc-løsninger som en «ny måte å lære på».

– Studiet er lagt opp til at man skal lese mye, og ikke i et åpent landskap som bygget er nå. Vi skulle gjerne ha sett at byggets utforming i enda større grad speiler studentenes studievaner, forklarer Marita Lykke Sperrevik, jusstudent og økonomiansvarlig i JSU.

Vi har designet et bygg som er utformet på studiets premisser

Erling Hjelmeng, studiedekan ved Det juridiske fakultet

– Fremtidsrettet

Når det nye bygget åpner, mister studentene tilgangen til lesesalene i de tradisjonelle bygningene ved Karl Johan, ifølge Sperrevik.

– Vi skulle ønske at en del av lesesalene i Domus Media ble bevart. Studenttilknytningen til disse byggene har en viss historisk dimensjon, sier hun.

– Vi kan ikke bygge ut ifra en 200 år gammel undervisnings-tradisjon, svarer studiedekan ved Det juridiske fakultet Erling

Hjelmeng til kritikken.

Han forklarer at nybygget prioriterer også andre læringslokaler enn tradisjonelle lesesaler og forelesningsrom for å tilpasse seg en fremtidsvisjon.

– Vi stilte oss spørsmålet: «Hvordan vil vi at studentene skal arbeide i 2020?» Vi har designet et bygg som er utformet på studiets premisser, heller enn å måtte tilpasse oss et eksisterende bygg med masse begrensninger, sier han.

Færre lesesalsplasser

JSU viser til en rekke punkter ved det nye bygget de ikke er fornøyde med, blant annet at antall lesesalsplasser reduseres fra cirka 1200 i dag til 900 i det nye bygget.

– Fakultetet mener at det totalt sett blir flere sitteplasser for studentene i det nye bygget. Da regner de med leseplasser i korridorer, kantiner og bibliotek, samt kollokviesofaer og multifunksjonelle undervisningsrom, som de anser som fullverdige plasser, forklarer Sperrevik.

Selv mener hun at læringsmiljøet på disse plassene vil være langt dårligere enn på vanlige, tilrettelagte lesesaler, særlig på grunn av støy- og lysforhold.

– Lesesaler er ikke byttet ut med kollokviesofaer, poengterer Hjelmeng og legger til:

– Vi ser at studenter i dag sitter i vinduskarmer og lignende, og ønsket å møblere de åpne arealene for å åpne opp for diskusjon mellom studentene i disse områdene.

Sperrevik poengterer at formålet med det nye bygget er å samle studentene, som i dag sitter hjemme og leser fordi dagens fasiliteter er umoderne og lite enhetlige.

– Jus er et pensumtungt studie som per nå er lagt opp til at den enkelte må lese mye, og jeg håper at dette kommer til å endre seg og at folk ønsker mer kollokvie. Men i realiteten vil nok de fleste lese for seg selv på en stillesal, sier Sperrevik.

I tillegg til misnøye med antall lesesalsplasser, mener JSU at utformingen av lesesalene ikke er i tråd med studentenes behov.

– Det finnes ikke hyller til å sette fra seg ting på, og det skal ikke en gang være leselamper på plassene. Vi frykter at læringskvaliteten på lesesalene vil bli redusert, særlig på kvelds- og vinterstid, sier Sperrevik.

– Det er ikke noe jeg kjenner meg igjen i, sier Hjelmeng, og forteller at studentene selv var

Domus Juridica skal huse:

- + Institutt for kriminologi og rettsosologi
- + Norsk senter for menneskerettigheter
- + PluriCourts
- + Juridisk bibliotek
- + JSU - Juridisk studentutvalg
- + Infosenteret og Juriteket

Fakultetsadministrasjonen

Kilde: jus.uio.no

med i en referansegruppe gjennom hele utformingsprosessen og at ingen protesterte på løsningene i det nye bygget.

Uenighet om takterasse

I åttende etasje har bygget også en stor takterasse, som kun de ansatte skal ha tilgang til.

Sperrevik mener at det er en kløft mellom studenter og ansatte, og at felles adgang til takterrassen kunne bidratt til å minske avstanden, og bedre det helhetlige læringsmiljøet for studen-

Vi frykter at læringskvaliteten på lesesalene vil bli redusert

Marita Lykke Sperrevik, jusstudent og økonomiansvarlig i JSU

tene.

– Nå blir kløften sementert, ved at studentene gis en følelse av at de ansatte har et privilegium med selve bygget som studentene ikke har, sier hun.

Hjelmeng mener at studenter ikke får tilgang til takterrassen av logistiske årsaker og at man må passere de ansattes lokaler for å komme seg til takterrassen, og at det er et behov for adgangskontroll i ansatte-områdene.

– Vi kan ikke ha studenter vandrende fritt gjennom lokaler hvor det håndteres konfidensiell informasjon, for eksempel opp mot eksamen. Det er ikke ønskelig å skape en kløft mellom ansatte og studenter, sier Hjelmeng.

– Er det nye bygget bedre?

– Absolutt. Jeg gleder meg til å ta det i bruk!

universitas@universitas.no

Ikke hørt: – Vi har vært med i utformingsprosessen av det nye bygget, men har nok ikke hatt en sterk nok stemme, sier Marita Lykke Sperrevik.

byttes

PENSUMSTRIDEN PÅ JURIDISK FAKULTET FORTSETTER: — Mange av studentene er særdeles misfornøyd

Juridisk studentutvalg vil at Jo Hovs bok skal beholdes som hovedpensum og krever omkamp.

Pensum

tekst Thale Heidel Engelsen og Brage Egil Herlofsen
foto Gina Grieg Riisnæs

Konfliktene på Det juridiske fakultetet ved Universitetet i Oslo fortsetter. I august skrev Universitas om den pensjonerte professoren Jo Hov, som anklager sin tidligere kollega Anne Robberstad for på uredelig vis å ha fjernet hans bok til fordel for sin egen lærebok som pensum. Nå tar studentene saken i egne hender og foreslår omkamp om pensumet i emnet JUS4211, sivilprosess.

Studentutvalget på banen

Forrige uke skrev Alexander Sæthern fra Juridisk studentutvalg (JSU) et innlegg i jusstudentenes Facebook-gruppe der han oppfordret jusstudentene til å kommentere innlegget med «Ja til studentdemokrati». JSU la inn et forslag om å gjenåpne pensumsaken i Programrådet for master i rettsvitenskap (PMR). Innlegget fikk 295 kommentarer. Hovedpersonen i saken takker studentene for støtten:

– Jeg blir varm om hjertet av støtten fra studentene. Det er jo sjelden at studenter kjemper for å få bøker inn på pensum. Vanligvis vil de jo ha bøker ut, sier Jo Hov til Universitas.

Ønsker behandling snarest

Sæthern forteller at han skrev innlegget fordi han mener studiedekanen nølte med å ta saken til behandling i PMR.

– Vi reagerte sterkt på at han mente saken kom inn i for kort tid før møtet. Mange studenter opplever at fakultetet er negativt innstilt til innspill fra studentene. Fakultetet selv har fått fremmet saker til behandling i PMR på svært kort varsel. Mange av studentene er særdeles misfornøyd med måten studiedekanen har opptrådd på, forteller han.

Studiedekan Erling Hjelmeng har følgende kommentar til kritikken fra JSU:

– Generelt kan jeg si at jeg alltid har håndhevet kravet til saksforberedelser slik at PMR skal ha et tilstrekkelig grunnlag for å avgjøre saken. Samtidig kan det

dukke opp hastesaker, for eksempel saker som må tas på siste møte for sommeren for å være klar til semesterstart.

Feilvurdering

Jusstudent Johannes Giske, som tok sivilprosess-emnet forrige semester, trekker på skuldrene av kritikken fra JSU.

– Alle som har hatt forvaltningsrett skjønner at halvanen dag er altfor kort tid til å behandle et sånt forslag. Det er bedre om den behandles med nok tid til å forbedre seg, forteller han.

Giske mener de sinte studentene feilvurderer saken:

De som har ropt høyest i denne saken, roper ikke på vegne av meg

Johannes Giske, jusstudent

– Dette er ikke en hastesak, så det er ikke *do or die* for studentdemokratiet.

I Facebook-gruppen hvor Sæthern postet sitt innlegg, skrev Giske blant annet: «De som har ropt høyest i denne saken, roper ikke på vegne av meg». Han mener Facebook-posten misrepresenterer stemningen blant studentene.

– Jeg ville rolig og saklig si ifra at den utdannelsen jeg og mange

andre tar, skal være forsvarlig og god. Da synes jeg det er bra at det tas god tid til å ta gode beslutninger, sier han.

Dette er ikke en hastesak, så det er ikke *do or die* for studentdemokratiet

Johannes Giske, jusstudent

Fortsatt lov å lese Hov

Studiedekan Erling Hjelmeng mener prosessen har gått etter boken, og at JSU burde sendt inn forslaget tidligere. Han opplyser at fakultetet generelt ikke endrer på pensum i løpet av semesteret. Dermed kan saksbehandlingen trygt utsettes til møtet i oktober.

Han understreker samtidig at studentene fortsatt kan lese Hovs bok om de måtte ønske det:

– Det sentrale er læringskravene. Måten studentene setter seg inn i dem, er egentlig underordnet. Den ansvarlige faglæreren har gitt uttrykk for at Hovs bok dekker læringskravene, men anbefaler bedre oppdaterte bøker som hovedlitteratur. Ingen advarer mot å lese Hov.

universitas@universitas.no

Demokratiforkjemper: Alexander Sæthern fra Juridisk studentutvalg hevder at fakultetet vender det døde øret til studentene.

Svipp innom disse stedene med øl til studentpris etter forelesning

«Studentpris på øl» er et sjeldent fenomen i Oslo. Universitas har undersøkt noen av utestedene som faktisk tilbyr dette – og noen som bare har sinn- sykt billig pils.

Budsjett

tekst Sindre Cottis Hoff
foto Charlotte Førde Skomsøy

Studietiden er en spesiell tid, sies det. Det er en tid man vil lengte til-
ba- ke til når man blir eldre. Tiden man var fri og frank. Da man konstant
fikk intellektuell stimuli. Og det var tiden da man fikk rabatterte priser
kun fordi man var student. Ofte gjaldt dette også øl. I Oslo derimot,
kan det være vanskelig å finne utesteder som tilbyr egen studentpris på
øl, ettersom de ikke får lov til å reklamere for rabatter på alkoholhol-
dige drikker, i henhold til alkoholloven. Her er byens hemmeligheter.

Tullins café

Tullin er lokalisert rett ved Oslomet, nærmere bestemt på trikkestoppet Holbergs plass.

Arealet innendørs kan beskrives som godt og blandet. Det bærer tyde-
lig preg av at den tidligere eieren aldri ble ferdig med å gjøre stedet til en re-
staurant med indisk interiør. På mu-
sikkanlegget spilles trygge og gode
slagere fra blant annet Bruce Springs-
teen og Michael Jackson. Med andre
ord, musikk som de færreste vil hate
og de fleste vil like.

- + Øltype: Heineken pilsner
- + Vanlig ølpris: 84 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris for studenter: 74 kroner for 0,5 liter etter kl 21.00
- + Vanlig pris for en mugge med Heineken: 239 kroner
- + Studentpris for en mugge med Heineken på mandager: 199 kroner

Karaoke: Syng som om det er det siste du gjør med en studentrabattert øl i den ene hånda og en mikrofon i den andre.

Syng og Syng mer

Rusler man ned Grünerløkka, langs Oslos blodåre – Akerselva–, finner man Syng, en idyllisk gåtur fra Campus Fjerdingen ved Høyskolen Kristiania. Her kan man velge om man vil sitte inne eller ute, eller gå inn i de lukkede rommene for å synge karaoke. Utendørs kan man sitte på stoler farget i diverse sterke sjat-
teringer av gul, blå, lilla, oransje, grønn, og rosa. Inne i barområdet går de samme fargene igjen, og den ene vegg er heldekket av en revidert versjon av det kjente da Vinci-maleriet *Den Siste Nattverden*. Jesus sitter med det som ser ut som er to øl foran seg, og hans disipler vifter med forskjellige mikrofoner og glass som etter alt å dømme inneholder øl. Humor eller blasfemi? Uansett hva du tenker om det – her kan man som student nyte privilegiet av å få spesialpris på øl hver tirsdag.

Krysser man elva og beveger seg sørvest kan man finne Syng mer. I stor grad er dette en konsentrert utgave av Syng. Det er mindre, men det meste er likt – inkludert studentpris på øl hver tirsdag.

Syng mer

- + Øltype: Ringnes pilsner
- + Vanlig ølpris: 92 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris for studenter på tirsdager: 83 kroner for 0,5 liter

Syng

- + Øltype: Ringnes pilsner
- + Vanlig ølpris: 89 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris for studenter på tirsdager: 64 kroner for 0,5 liter

Café Billabong

Café Billabong ligger noen steinkast fra Politihøgskolen, Musikkhøg-
skolen og MF vitenskapelig høyskole, og vegg i vegg med Majorstuen
T-bane. For en som ikke liker å bevege seg så mye, er dette en upåkla-
gelig beliggenhet. Interiørmessig skiller dette stedet seg ut med stor
kvantitet og variasjon av gjenstander. Det er ting nærmest overalt.
Slitsomt, vil kanskje noen tenke. Det varme lyset i taket og plantene
bidrar imidlertid til å gjøre atmosfæren noe roligere. Uavhengig om
man synes interiøret er stressende eller ikke, så viser stedet kjærlighet
til studenter ved å gi dem egen pris på øl.

- + Øltype: Hansa pilsner
- + Vanlig ølpris: 74 kroner for 0,4 liter og 98 kroner for 0,6 liter
- + Ølpris for studenter: 62 kroner for 0,4 liter og 82 kroner for 0,6 liter.

Cafe-Bar Memphis

På yrende Grünerløkka ligger Cafe-Bar Memphis – en liten gåtur
unna Kunsthøgskolen i Oslo og Arkitektur- og designhøgskolen i
Oslo. Det skriker ikke nødvendigvis rolig bar og kaffe fra den neon-
fargede logoen på skiltet utenfor, men stedet er avslappet og hyggelig
når Universitas stikker innom. Veggene inne i lokalet er dekket med
fotografier fra verdensmetropoler – temmelig internasjonalt. For en
som ønsker en noe mer frodig opplevelse kan bakhagen anbefales.
Det er kun så vidt man hører trikken suse forbi utenfor. Kvitringen fra
de mange fuglene som trives her er en langt mer fremtredende del av
hagens lydbilde. Noe for enhver smak her altså.

- + Øltype: Aas pilsner
- + Vanlig ølpris: 86 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris for studenter frem til 22.00: 58 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris for studenter etter 22.00: 86 kroner for 0,5 liter (58 kroner hele kvelden på torsdag)

Øl, øl og mere øl: Er du student ved Politihøgskolen? Liker du øl? Ikke lange turen unna ligger Café Billabong med en iskald og billig bjørnunge som venter på deg.

Medbrakt lykke: På Mastermind kan man ha med egen brødsurve og kjøpe billig studentdrikke. Et smart konsept?

De virkelig billige stedene

Den observante lesere har kanskje merket at studentpris på øl ikke nødvendigvis er synonymt med spesielt billig øl. Universitas vil derfor kaste glans over noen av de stedene som selger øl til en særskilt hyggelig pris til alle, uavhengig om du bærer med deg et studentbevis eller ikke.

Mastermind

På Mastermind kan man drikke øl samtidig som man spiser medbrakt mat i deres veldig romslige og grønne lokaler. Liker man å beskue dyre konstruksjoner så er det også verdt å merke seg at stedet har god utsikt til Barcode, samtidig som man nyter en grisebillig pils.

Under Brua Bar

Som navnet indikerer er dette en bar som ligger plassert midt under en bro, nærmere bestemt under broen som tar Fylkesvei 4 inn til hjertet av Oslo. Her er både gjennomsnittsalderen og medianalderen høyere enn på de andre stedene som er beskrevet. Fra klokken 10.00 til 23.00 er prisen på øl meget lav, men etter 23.00 går prisen betydelig opp. Kanskje egner derfor stedet seg best for de som liker å drikke øl på dagtid og tidlig på kvelden.

Fyrhuset Kuba

Dette er et koselig sted som ligger godt plassert i Kubaparken, rett ved siden av Campus Vulkan ved Høyskolen Kristiania. Her kan man sitte ute eller inne i en av lokalets to etasjer. Sitter man ute kan man la seg fascinere av en nærmere 50 meter lang vegg med påmalte motiver inspirert av Alice i Eventyrland, eller spille brettspill og titte på forbigående mennesker. Inne kan man også få tiden til å fly ved å spille diverse brettspill, og i tillegg kan man underholde seg med shuffleboard.

universitas@universitas.no

Mastermind

- + Øltype: Hansa pilsner
- + Ølpris: 52 kroner for 0,4 liter

Under Brua Bar

- + Ølpris før 23.00: 52 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris etter 23.00 på ukedager: 69 kroner for 0,5 liter
- + Ølpris etter 23.00 i helgen: 70 kroner for 0,5 liter

Fyrhuset Kuba

- + Øltype: Frydenlund pilsner
- + Ølpris: 59 kroner for 0,5 liter

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

KJØRESKOLE

Blindern trafikkskole
Apalveien 60
0371 Oslo

post@blinderstrafikkskole.no
www.blinderstrafikkskole.no
Tlf: 92303040

Vi gir 5% rabatt på kjøretimer
og 10 %rabatt på obligatoriske kurs!

MUSEUM

Opplev Popsenteret - et moderne
og interaktivt opplevelsesmuseum
for norsk populærmusikk.

Syng i studio! Studentrabatt

Trondheimsvn.2 v/Schous plass
Tlf: 22 46 80 20

Se våre aktiviteter og program på
popsenteret.no og fb/popsenteret

EVENT

DJ Booking Norge AS
Frydenbergveien 48
0575 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90532929
www.djb.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og
lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra
djb.no

Spesialsydd løsning er som passer
ditt budsjett.

SPRÅKREISER

Språkkurs i utlandet for norske
studenter

1-4 uker / 1-10 måneder.
Mulighet for lån/stipend fra
Lånekassen

Ut i VERDEN – Inn i SPRÅKET!
Norsk kontakt: BLTS Språk & Studier
Web: www.blts.no

SYKKELVERKSTED

Få gratis hjelp og verktøy til å fikse
sykkelen din selv over en kopp kaffe!

Åpent alle hverdager fra kl. 9-15
på Niels Henrik Abels hus.

TANNLEGE

Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo
Tlf:22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri
behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

FORENING

- Faglig og sosialt fellesskap
- Blant Norges beste medlemstfordeler
- Stipender og studietøtte
- Støtte på arbeidsplassen
- En tryggere jobbframtid

SKANN KODEN FOR INNMELDING
ELLER FOR Å LESE MER!

Tilbudsguiden

-

Gode tilbud til studenter

– Folk sover i bilene sine går de på forelesning

For å gå til topps i nominasjonskampen, må demokratene vinne over studenter og yngre velgere, som venter utålmodig på endring.

USA

tekst Sunniva Bjerkaas
foto Henrik Follesø Egeland

Det mener nestleder for Det demokratiske partiet i California, Daraka Larimore-Hall (43).

– Kandidatene er nødt til å adressere problemet med studiegjeld. Der har du seieren. Ingen kan ignorere det problemet, sier han.

Kampen om hvem som skal stille mot Donald Trump i presidentvalget i 2020 er godt i gang. Fortsatt er det 19 kandidater som gjenstår. Vinneren blir formelt valgt på demokratenes kongress i midten av juli neste år.

Med en stadig voksende velgermasse blant unge, tror Larimore-Hall at økonomisk politikk blir avgjørende for hvem som vinner nominasjonskampen. Han tror særlig finansiering av høyere utdanning og boligpolitikk vil bli viktig når unge amerikanere skal avgi sin stemme.

– Etter flere tiår med mislykket politikk som er rettet mot det å eie, har ikke byene våre nok leieboliger. I tillegg er husleiene altfor høye, sier han.

Hjemløse studenter

Flere rapporter har de siste årene pekt på en urovekkende utvikling på boligmarkedet i USA. Over flere tiår har boligkostnadene steget mer enn inntektene. Ifølge Huffington Post brukte halvparten av alle leietakere i USA mer enn 30 prosent av inntekten sin på leie i 2016 – en andel som er mer enn doblet de siste 50 årene.

Den menneskelige konsekvensen av det er at en stadig større del av befolkningen ikke har råd til å bo i byen de jobber. Eller studerer i.

– Vi har endt opp med en forferdelig situasjon, der det bokstavelig talt er studenter i USA som er hjemløse. De har gjeld til over ørene. De sover i bilene sine, og så går de på forelesning, sier Larimore-Hall.

– Når de endelig starter i jobb, er de allerede så langt bakpå at de ikke klarer å betale ned gjelda. Ikke fordi de har kjøpt et hus, eller startet en bedrift, men kun fordi de har tatt en utdannelse.

Sosialisme i USA?

Larimore-Hall har jobbet med politikk i både Europa og USA i over 20 år. Han har bodd i Norge og jobbet som fylkessekretær i AUF i Hedmark på begynnelsen av 2000-tallet. I dag mener han at amerikansk og europeisk politikk ligner mer enn noen gang.

– Tradisjonelt har høyrefløyen i USA ideologisk handlet om religiøs konservatisme. I Europa har det handlet mer om fremmedfrykt, og å være kritisk til innvandring, sier Larimore-Hall.

– Nå snakker de sterkeste kreftene på høyresiden i USA også om innvandring, og de har en nasjonalistisk retorikk. Religion er fortsatt der, men den er satt i bakgrunnen.

Han forklarer at samtidig som venstresiden i Europa har vært sosialistisk og forankret i arbeiderbevegelsen, har den amerikanske venstresiden vært mer liberalt orientert. Det mener han er i ferd med å forandre seg.

– Akkurat nå har vi en åpen debatt i det demokratiske partiet om sosialisme! Og

Hvis noen hadde fortalt meg dette for 20 år siden, hadde jeg bedt dem dele det de røyka

Daraka Larimore-Hall, nestleder for Det demokratiske partiet i California.

når det gjelder politiske ideer, ligger all kraften bak et ganske eksplisitt sett med sosialdemokratiske prosjekter. Hvis noen hadde fortalt meg dette for 20 år siden, at dette skulle bli tilfellet i USA, hadde jeg bedt dem dele det de røyka. Men her er vi.

Selv definerer Larimore-Hall seg som sosialdemokrat, og han var ved presidentvalget i 2016 den høyest rangerte demokraten, i California som støttet Bernie Sanders' kandidatur. Sanders ble i 2016 slått på målstreken av Hillary Clinton i demokratenes nominasjonskamp. I ettertid har flere, særlig på venstresiden, spådd at Sanders kunne hatt bedre sjanse til å slå Donald Trump enn Clinton, på grunn av hans store og entusiastiske velgerbase av særlig unge mennesker.

Kritikere av Sanders mener imidlertid han er for venstreorientert, og at velgerne hans hovedsakelig er unge, hvite idealister fra middelklassen, og dermed utgjør en for liten og snever velgerbase til å vinne valg.

– Mulig gigantisk skifte

Ifølge Larimore-Hall er det stor forskjell på de nærmere 20 kandidatene som fortsatt

Forandring i swing: Nestleder for Det demokratiske partiet i California, Daraka Larimore-Hall, møter Universitas under sin bryllupsreise i Norge. Han mener europeisk og amerikansk politikk er mer lik enn noen gang.

gjenstår, og hvilken retning de ønsker å ta landet i.

– Det er en skala, og på det ene ytterpunktet finner du Bernie Sanders og Elizabeth Warren. Å velge en av dem vil være et gigantisk skifte for politikken, sier han.

På den andre siden er Joe Biden, som, ifølge Larimore-Hall, helst vil tilbake til glansdagene da han satt i Senatet og alle var venner.

– Vi har tillatt økonomisk ulikhet å komme til det høyeste nivået det noensinne har vært i amerikansk historie. Vi har konstante og kroniske problemer med rasemessig ulikhet, og vi har en krise ved grensen. Vi løser ikke dette ved å drikke te med republikanerne.

Flere valgforskere har tilskrevet demokratenes seier i mellomvalget i 2018 til den høye valgdeltakelsen blant unge og utdannede mennesker. Nesten 36 prosent av 18 til 29 år gamle innbyggere rapporterte at de hadde

stemt – et hopp på 16 prosent fra mellomvalget i 2014.

– Det som er interessant er at det er de mest radikale og progressive ideene som nå definerer debatten. Enten er kandidatene for disse ideene, eller så prøver de å definere seg mot dem, sier han.

– Men debatten handler helt klart om å kutte kostnaden for helsehjelp og utdanning, og reell politisk handling mot klimaendringer.

Larimore-Hall legger til at holdningen til innvandring i Det demokratiske partiet har beveget seg i oppsiktsvekkende liberal retning.

– I den siste debatten ba programlederen alle kandidatene om å rekke opp hånda hvis planene deres for helsehjelp ville omfatte å gi dekning for udokumenterte innvandrere. De aller fleste rakk opp hånden. Det er noe nytt, mener Larimore-Hall.

e, og så

De store ideene

Det skjer store endringer i Det demokratiske partiet, skal vi tro Larimore-Hall. Å stå for omveltning og gå til valg på de virkelig ambisiøse prosjektene er i vinden om dagen, mener han.

– De siste tiårene har vi tenkt «hvordan kan vi styre økonomien litt bedre enn høyresiden og gi litt mer midler til velferd», istedenfor å gjøre det vi tradisjonelt har stått for som bevegelse, nemlig sette mål som «vi skal bygge én million hus!» eller «vi skal bli kvitt barnefattigdom».

– Nå er det OK å drive valgkamp på store ideer igjen, selv om man ikke har funnet ut av hver eneste dollar og cent, sier han.

Dette tror han venstresiden i Europa kan lære av.

– Jeg tror spesielt sosialdemokrater i Skandinavia nå har falt inn i dette mønsteret, der man ikke tør foreslå noe før man har hver eneste detalj på plass. Men det er ikke slik folk stemmer. De vil bli inspirert, de vil vite hva du vil gjøre, sier han.

universitas@universitas.no

MELDING HJEM

Brudekidnapping: For jentebarns sjebne kan det være avgjørende hvilken side av den tadsjikiske grensen de er født på.

Brudero i Langt-vekk-i-stan

I Norge ser vi gjerne landene i Sentral-Asia som et eneste stort Langt-vekk-i-stan. Men det er store forskjeller fra stan til stan, og hvilken grense man fødes innenfor kan være avgjørende.

Tadsjikistan

tekst Gina Grieg Riisnæs

høflig nei til tilbudet.

To dager senere er det på tide å krysse elven landsbyen grenser til, inn i Tadsjikistans sørlige naboland, Afghanistan. De tadsjikiske grensevaktene ser granskende på meg mens jeg strever med å få brillene på plass i niqaben. Tadsjikistan er ett av 14 land som har bannlyst burka, den heldekkende kvinnedrakten med heklet gitter foran øynene. Også niqab og hijab blir sett på med stor skepsis.

Men for å krysse grensen femti meter unna, er det synshemmede plagget nødvendig for å unngå uønsket oppmerksomhet. Etter afghansk lov må jenter ha fylt 16 år for å gifte seg. For gutter er den nedre aldersgrensen 18 år. Men loven følges av få i den avsidesliggende delen av landet hvor ekstreme årstider, Taliban og 5000 meter høye fjell regjerer. Rettssystemet klarer ikke å beskytte unge jenter fra utålmodige beilere. Noen rekker bare å fylle elleve år før de blir solgt, forlovet og giftet bort.

Hjemme i Norge omtales Sentral-Asia sjelden i media. I norsk grunnskolepensum nevnes området så vidt. Kanskje er det derfor vi gjerne flåsete avfeier landene rundt det krigsherjede Afghanistan som et eneste stort Langt-vekk-i-stan. Men til tross for geografisk nærhet og felles religiøs tro, skilles de av tradisjonelle praksiser og kulturelle skikker i sprikende forsøk på å tilpasse seg en stadig skiftende verden. For to jentebarn født på hver sin side av den tadsjikiske grensen, kan nyansene vi negliserer være avgjørende.

universitas@universitas.no

«**Is kidnapping** brides normal where you come from?» spør jeg. Sjøføren trekker på skuldrene. «But they don't like it», fortsetter han, og kikker nervøst mot de tadsjikiske huseierne. Det er ikke rart. Her i Tadsjikistan er det ulovlig for jenter å gifte seg før de fyller 18 år. Jeg takker

KULTUR

kulturredaktør: **Maria Store**
mariastore97@gmail.com 415 82 126

Klemmer: Studenpresten ville ikke si unnskyld til en plante da Universitas spurte. — En plante kan vel ikke gi tilgivelse, sier Anna Runesson.

Forlat oss vår klimaskyld

Studentprest anbefaler å klemme et tre for å lindre klimaangst, mens amerikanske teologistudenter ber planter om tilgivelse for sine klimasynder.

Tre kristne student-tilbud i Oslo

- + Norges kristelige student- og skole-ungdomslag: Organisasjonen, som går under navnet Laget, arrangerer ukentlige samlinger for kristne studenter på studiesteder over hele landet. De driver også evangeliserende virksomhet
- + Norges kristelige studentforbund: Et fellesskap av kristne studenter med et politisk engasjement i bl.a. klimakamp, fredsarbeid og internasjonal solidaritet. Kaller seg selv et «provoserende og frigjørende alternativ til mange andre kristne miljøer»
- + Studentprestene i Oslo: Prester fra Den norske kirke som legger til rette for gudstjenester og fungerer som samtalepartnere på de ulike studiestedene

FOTO: FACEBOOK/UNION THEOLOGICAL SEMINARY.

Bekjenner: Teologistudentene ved Union Theological Seminary bekjente tirsdag forrige uke sine klimasynder til planter.

- Det er dokumentert at naturen er legende for mennesker med angst.
- Men ett sted går grensen for hva Runesson vil anbefale.

Bekjenner synder overfor planter

En skole i USA har nemlig tatt det et steg lengre. «I dag tilstår vi til planter», twitret landets eldste teologiske skole, Union Theological Seminary, tirsdag forrige uke. Teologistudentene var invitert til å ta med all sin klimaskam og bekjenne sine klimasynder til et utvalg planter stilt opp i midten av skolens kapell.

- Hva tilstår du til plantene i ditt liv? sto det på skolens twitterprofil i etterkant av ritualet.
- Det vakte reaksjoner. Høyt profilerte kristen-leder, Greg Locke, kalte blant annet gudstjenesten for en «teologisk katastrofe» på Twitter.
- Det var det amerikanske mediet, Washington Examiner, som først omtalte ritualet.

– **Vi må ha nytt språk**

Førsteamanuensis i liturgikk ved MF vitenskapelige høyskole, Carl Petter Opsahl, mener derimot ritualet er:

- En mer positiv og aktivistisk måte å forholde seg til klimakrisen på. Det er et rituale for å gjenopprette forholdet sitt til naturen.

Opsahl har selv vært forsker på Union Theological Seminary og forteller at skolen har en egen tradisjon for å eksperimentere med liturgi. I kristendommen betyr begrepet liturgi leddene i en gudstjeneste.

- Klimakrisen er så overveldende at språket vårt kommer til kort. Vi er nødt til å finne nye liturgiske uttrykk og språk for å hjelpe å forandre levesettet vårt.

Han forteller at den klassisk kristne verdenstolkningen om at naturen er underlagt menneskene ikke lenger strekker til.

- Vi trenger et nytt språk fordi måten vi har gjort det på har hatt så sterke, negative konsekvenser.
- *Men blir det ikke litt rart å si unnskyld til en plante?*
- Man forventer jo ikke at planten skal si «det var da endelig på tide». Men det handler om å gjøre noe konkret og bli bevisst på at det er naturen som lider av våre handlinger. Det spesielle med et rituale er jo at det ikke følger samme logikk som livet ellers.
- *Tror du både kristne og ikke-kristne kan ha nytte av slikt?*
- Ja, absolutt. Utfordringene vi nå står overfor er så store at det er på tide at vi mennesker finner sammen med de uttrykkene vi har for å finne en måte å helbrede vårt forhold til jorden.
- *Hva kan det bety for noen å gjennomgå dette ritualet?*
- Det kan gi inspirasjon til å gjøre noe med måten de lever på, og få en sterkere kobling til omgivelsene sine, avslutter Opsahl.

Tror ikke «unnskyld» hjelper

Men ikke alle er like gira på å si sorry til skogen. Thor Due er kristen, klimaaktivist og geologistudent ved UiO.

- *Ville du ha deltatt?*
- Nei. For min del handler klimakamp om hva vi kan

gjøre. Blir det mindre avskoging om man sier unnskyld til planter? Nei. Blir det mindre avskoging om man snakker med politikere og næringslivsledere om konsekvensene av det. Ja, fastslår Due.

- Han er sentralstyremedlem i Natur og Ungdom.
- Dessuten er ikke problemet at handlingene våre gjør at trær blir lei seg, men at de rammer livene til mennesker, sier Due.
- Om jeg skal være kristen og ta budet om nestekjærlighet på alvor, så må jeg ta på alvor at klima- og naturkrisen er den største trusselen mot menneskeheten. Da er det naturlig å ta fatt på de utfordringene.
- *Kjenner du på klimaskam?*
- Nei, ikke som en permanent følelse. Men hvis jeg gjør noe som er forurensende, så kan jeg tenke at jeg ikke bør gjøre det igjen.
- *Tror du kristne er mer utsatt for klimaskam?*
- I kristne miljøer er man kanskje mer vant til å ha dogmer og sterke normfølelser. Så kanskje noen kan kjenne på en særlig følelse av hva som er rett og galt. Men samtidig står det sentralt i kristen tro at hvis man ser et problem, så gjør man noe med det fremfor å bare tenke at det er dumt. Det er i hvert fall min ideelle trosutøvelse, så svaret blir vel nei, sier Due.

Klimakrisen er så overveldende at språket vårt kommer til kort

Carl Petter Opsahl, førsteamanuensis i liturgikk

Klimaskam

tekst Jakob Bjørnøy
foto Gina Grieg Riisnæs og Thomas Stavø Johnstone

Hun tar et godt grep rundt et av de høye trærne på Blindern.

- Å klemme et tre hjelper en å være stille og kjenne at naturen har en trygghet. Det hjelper.
- Anna Runesson er studentprest i Oslo. I jobben møter hun til tider studenter med klimaangst.
- De kjenner ofte på håpløshet. Et spørsmål som ofte kommer opp er hva man skal gjøre i møte med klimautfordringene. Det kjennes overveldende ut for mange.
- *Hvordan håndterer studentprestene det?*
- Om man tror at man skal redde verden er det lett å bli handlingslammet. Så da snakker vi om hva vi kan gjøre som enkeltmennesker. Om at hvis alle begynner med å ta små steg, for så litt større, kan vi til slutt se store forandringer i vår verden.
- *Har du klimaangst?*
- Ja, og det synes jeg man skal ha, sier hun og ler.
- Det finnes angst med positiv energi i seg. Som driver oss til forandring.
- Og til dem som besitter usunn angst, har hun et råd: klem et tre.

– **Unnskyld til Gud**

Karl Johan Kjøde er generalsekretær i Norges kristelige student- og skoleungdomslag (se faktaboks). Han har merket seg at flere snakker om klimaskam, men mener ikke det er utelukkende negativt.

- Den sunne skammen er et perspektiv vi ofte glemmer. Hvis skammen gjør at vi skjerper oss til å ta mer hensyn til skaperverket, er det en god ting, sier Kjøde.
- *Ingenting kjøpt med slik klimaskam?*
- Nei. Men når man blir handlingslammet av den er den usunn. Mitt inntrykk er at studenter i dag er mer villig til å handle på den skammen enn den tidligere generasjonen.
- *Hva tenker du om den amerikanske teologiskolen sin løsning på klimaskam?*
- Som kristen står man i tre relasjoner; til Gud, mennesket og skaperverket. Alle relasjonene forplikter oss. Men det betyr ikke at vi skal behandle planter som bevisste sjelelige vesen som vi står til ansvar overfor, sier han og fortsetter:
- Vi trenger heller å beklage overfor menneskene som påføres lidelse ved at vi misbruker jorden vår.
- Han mener også at menneskeheten skylder Gud en unnskyldning, siden han har skapt jorden.
- Det er det ingen tvil om, sier Kjøde.
- *Så ingen planteunnskyldning på Lagets møter?*
- Nei.

Oscarnominert Rikke Gregersen: — Vi skulle bare til Grimstad

Rikke Gregersen startet uerfaren på Westerdals for å studere film og TV. En bachelor og en barjobb senere ringer telefonen. Det er Oscar.

Filmelsker

tekst Pauline Östgård
foto Thomas Stavø Johnstone

Midt mellom reklamefilminnspilling og USA-tur, Karl Johan og Akershus festning, får Universitas sneket inn et møte med Rikke Gregersen (25) på Cinemateket, et naturlig valg for en filmelsker. Som student var hun her for å se på filmer av små og store filmskapere. Men når hun sitter her nå, er hun ikke lenger bare tilskuer. Hun kan kalle seg regissør. Og manusforfatter. For eksamensfilmen hennes *De hensynsløse* har fått enorm respons, en BAFTA-pris og en Student-Oscar-nominasjon. Om ikke lenge reiser hun ned for å få vite om hun har fått gull, sølv eller bronse i kategorien «Live action», med en hel filmverden som tilskuere. Da er det bare én ting å si:

– Det er absurd.

«De hensynsløse»

Gregersen startet karrieren på scenen. Hun ville fortelle historier, og hadde stor interesse for skuespilleryrket fra tidlig av. Derfor var det naturlig å søke seg inn på dramalinjen på videregående. Det gikk helt ok.

– Jeg fant ut at jeg ikke var så god på det. Men jeg synes det var gøy med alle tingene rundt, som å skrive manus og lage scenografi. Jeg likte å iscenesette ting.

Selv om hun etter hvert forsto at det var regissør hun ville bli, tok hun en årsenhet i litteraturvitenskap på UiO etter videregående. Litt for å få dypere forståelse for tekst, og litt for å ha lest det man burde ha lest. Etter året på UiO søkte hun seg inn på film og TV på Westerdals, og uten noe som helst erfaring med film.

– Det var en skummel tid på starten. Alle kunne masse, jeg kunne ingenting. Jeg følte meg malplassert blant de flinke «boysa».

Men da Gregersen begynte på andreåret, var hun én av syv av 60 studenter som fikk spesialisere seg innen regi. Med det kom hun ett steg nærmere å få skape egne filmer.

– Jeg skrev den først som en novelle da jeg hadde tekst som valgfag. Jeg ville komme med en idé jeg kunne bruke i bachelorfilmen. Selve novellen var ikke noe bra, men jeg likte ideen og karakterene. Jeg fikk hjelp av en på manuslinjen til å lage manus av det.

Novellen resulterte i filmen *De hensynsløse*, som Gregersen både skrev og regisserte. En film om parforhold og universelle problemstillinger knyttet til det. Filmen fikk god respons fra medstudenter og lærere, så da Rikke ble uteksaminert, sendte hun filmen til flere store og små filmfestivaler i håp om å få vise den for bransjen.

En drøm: For Rikke Gregersen var kortfilmfestivalen i Grimstad målet. En Oscar-nominasjon turte hun aldri å drømme om.

Bransjesjokket

Høsten startet bra. Filmen ble vist på Den norske filmfestivalen i Haugesund, til stor begeistring fra publikum. Men det som lå an til å bli en hektisk høst videre, viste seg å bli ganske stille.

– Første halvår etter studiene var frustrerende. Jeg jobbet i bar i flere måneder etter at jeg gikk ut. Jeg ville jo helst jobbe med egne prosjekter, men det er en vanskelig bransje å gjøre det i. Jeg var dessuten ganske opphengt i filmen, og hadde ingen idé om hva som skulle bli det neste.

Også på filmfestivalfronten var det stille. De små festivalene ga ikke lyd fra seg. Gre-

gersen beskriver det som en merkelig periode.

– Da den var ferdig fikk vi mange komplimenter. Folk likte den. Vi kom til filmfestivalen i Haugesund, og tenkte: Det er en «big deal». Men så stoppet det opp. Vi endte med å tenke at den ene festivalen bare var flaks, at filmen ikke var så bra likevel.

Men en gang etter jul løsnet det, og Gregersen møtte på en overraskende hel-omvending. Mellom nyttår og juni i år hadde den blitt nominert til «beste fiksjon» under Amandusfestivalen, til Tel Aviv International Student Film Festival, til Next Nordic Award og til BAFTA Student Film

Awards. I tillegg ble den vist på Brussels Short Film Festival.

– Det er med andre ord veldig forskjellig fra festival til festival. Vi kom ikke inn på flere av de små, men så plutselig ble vi nominert til BAFTA Student Film Awards. Folk er folk. Man kan ikke ta det personlig.

Og i Los Angeles i juli vant hun Special Jury Price under BAFTA-utdelingen. Filmen hadde blitt valgt ut blant 550 filmer fra 150 skoler rundt om i verden.

– Hun ene i juryen har hatt regi på den siste Star Wars-filmen, og en annen på Toy story 4. Det er helt tullete at de så filmen vår.

LA calling

I takt med nominasjonene falt også jobbene på plass. Gregersen fikk jobb i reklameproduksjonsselskap, har tatt på seg oppdrag som regiassistent, og fått støtte fra NFI og Sørnorsk filmsenter til å lage en ny kortfilm. Og ikke nok med det. En dag i starten av september skjedde det virkelig store, en mail fra Oscar-arrangørene med spørsmål om hun kunne ringe dem.

– Vi hadde i forveien fått vite at den var på en liste med 150 filmer. Det var absurd at den var blant de 150 beste i verden. Det føltes som en seier i seg selv å være i den gruppen. Så fikk vi vite at den kom med blant de syv beste. Det var helt vilt. Og nå er den altså blant topp tre.

Oscar-utdelingen finner sted i Los Angeles 17. oktober. Gregersen reiser ned med flere fra produksjonen, og får der vite om hun har fått gull, sølv eller bronse.

– Får du statue?

– Ikke selve mannen, men en trekant med bilde av han.

– Hvor skal den stå?

– Jeg har én pokal fra før, og den står på kommoden. Så det blir kommoden.

Gregersen beskriver seg selv som en drømmer på nesten alle måter. Men hun turte ikke drømme om Oscar-nominasjoner.

– Tenkte dere at det var en Oscar-film da dere lagde den?

– Produsenten var ambisiøs og optimistisk, men jeg tenkte at det var urealistisk. Jeg skulle bare til kortfilmfestivalen i Grimstad.

Det ble ikke bare Grimstad. Det ble også Los Angeles. Ifølge Gregersen har det gått over all forventning, og regissørlivet har gitt mersmak. Hun er i gang med den nye kortfilmen, og har så vidt begynt å tenke på å lage noe lengre. Samtidig forsøker hun å nyte de store seirene på veien.

– Mange sier at det er nå jeg må ha de gode ideene, at det handler om momentum. Men jeg håper jeg kan leve på dette litt. Det er trist hvis det peaker nå. He-he.

Det er trist hvis
det peaker nå

Rikke Gregersen, regissør og manusforfatter

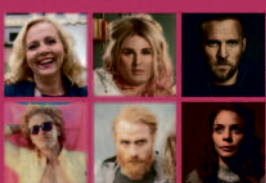
Rockefeller
music hall • oslo

John Dee

≡ Sentrum ≡
scene

I KVELD!

LATE NIGHT

SERIEDAGENE OSLO – LATE NIGHT
MED KEVIN VÅGENES, LINN SKÅBER,
SERIEPRAT – LIVE! OG TRAILORDAMA

SS / **ONSDAG 25. SEPTEMBER**
BILL. KR. 264,- / 174,- (STUD.) + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.
UNUMMERERTE SITTEPLASSER

> FÅ
BILL!

EKSTRASHOW

RADIORESEPSJONENS
POSTKASSE POSTKASSE POSTKASSE

RF / **TORS DAG 3. OKTOBER**
BILL. KR. 350,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

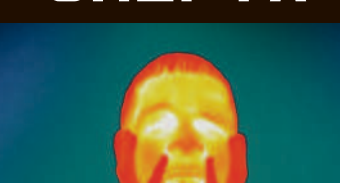
> FÅ
BILL!

AURORA

SS / **ONSDAG 23. OKTOBER**
+ support: IRIS
BILL. KR. 425,- / 375,- (STUD.) + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

SKEPTA

RF / **TIRSDAG 5. NOVEMBER**
BILL. KR. 375,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

goldlink™

diaspora 2019 tour

RF / **MANDAG 2. DESEMBER**
+ support: SANTI
BILL. KR. 320,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

dead 2 the
world tour

blackbear/

SS / **LØRDAG 28. SEPTEMBER**
+ support: GABRIEL BLACK
BILL. KR. 320,- + BILL.AVG.
18 ÅR LEG. (HOVEDSAL) / FRI ALDER (GALLERI)

R3HAB

+ support:
MARNIK + SKYTECH + CITYZEN + WAYSONS

SS / **LØRDAG 5. OKTOBER**
BILL. KR. 350,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

KRISTIAN
KRISTENSEN

RF / **TORS DAG 24. OKTOBER**
BILL. KR. 350,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

GLUECIFER

EKSTRA-EKSTRAKONSETT

RF / **TORS DAG 7. NOVEMBER** UTSOLGT!
RF / **FREDAG 8. NOVEMBER** UTSOLGT!
RF / **LØRDAG 9. NOVEMBER**
BILL. KR. 455,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

KONSPIRASJONSPØKEN
LANDER PA MARS

SS / **TORS DAG 12. DESEMBER**
BILL. KR. 250,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.
UNUMMERERTE SITTEPLASSER

AS I LAY DYING

RF / **MANDAG 30. SEPTEMBER**
BILL. KR. 325,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

**KEVIN KILDAL
SKAMLAUS**

JD / **FREDAG 11. OKTOBER**
BILL. KR. 275,- / 250,- (STUD.) + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

GJÆVE

SS / **LØRDAG 26. OKTOBER**
BILL. KR. 420,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

MODDI

RF / **LØRDAG 16. NOVEMBER**
+ support: HOLLOW HEARTS
BILL. KR. 350,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

**JAMES
ARTHUR**

SS / **MANDAG 3. FEBRUAR**
BILL. KR. 365,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

STRØMLØST
**FRIDA
ÅNNEVIK**

RF / **ONSDAG 2. OKTOBER**
BILL. KR. 290,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

PROFESSOR
BRIAN COX

UNIVERSAL
ADVENTURES IN SPACE AND TIME

EKSTRASHOW

SS / **LØRDAG 12. OKTOBER**
BILL. KR. 490,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.
UNUMMERERTE SITTEPLASSER

EMELI SANDÉ
THE REAL LIFE TOUR

SS / **TORS DAG 31. OKTOBER**
BILL. KR. 390,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

**marion
ravn**

RF / **TORS DAG 21. NOVEMBER**
BILL. KR. 325,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

Schoolboy Q

special
guest **JAY ROCK**

SS / **MANDAG 17. FEBRUAR**
BILL. KR. 450,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

**AKTUELL
RAPPORT**
VOL. 2

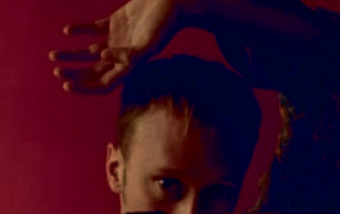
MED
ESPEN LERVAAG
SIRI KRISTIANSEN
SOFIE FRØYSAA
EMIL GUKILD
GALVAN MEHIDI

JD / **ONSDAG 2. OKTOBER**
BILL. KR. 190,- / 150,- (STUD.) + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

**DÅRLIG
VANE**

JD / **FREDAG 18. OKTOBER**
BILL. KR. 250,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

humble

JD / **LØRDAG 2. NOVEMBER**
+ support: HIMLA
BILL. KR. 200,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

HVORFOR DET

**TROND-VIGGO TORGERSEN
MED KRISTOPHER SCHAU**

JD / **TORS DAG 21. NOVEMBER**
BILL. KR. 270,- / 220,- (STUD.) + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

«AND THE GLASS HANDED KITES»
15TH ANNIVERSARY TOUR
MEW

SS / **TORS DAG 4. JUNI**
BILL. KR. 350,- + BILL.AVG. 18 ÅR LEG.

DEBATT

debattredaktør: **Mikkel Ihle Tande**
debatt@universitas.no 988 62 913

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

– Jeg følte meg ikke vel

Studentpresten ved NMBU, Sigurd A. Bakke, følte seg ikke vel under studiene i Oslo. I et innlegg i Tuntreet slår han et slag for erkjennelsen av at studentlivet har sine krevende utfordringer:

– Det er ikke bare enkelt. Det kan være slitsomt! Det koster og har sin pris. Ingen kan få til alt. Vi kan ikke få alt det vi ønsker oss.

Snakk om å hamre inn poenget! Det kan være tøft å være student, ja, noe Bakke selv kan skrive under på.

– Det var spennende å bo i Oslo, men jeg likte ikke støyen og trafikken. Jeg gikk på Menighets-

fakultetet, også kalt englefabriken. Trivdes ikke spesielt godt der. For mange som mente for mye om det meste hele tiden.

Hørtes ikke ut som det bare var engler på denne fabriken, gitt. Det er ikke kun på englefabriken Bakke har sterke meninger, ironisk nok, om studentenes moral:

– I dag er trenden slik at mange jakter på «det perfekte jeg». Et ord for dette er narsissisme.

Man kan lure på om presten har lest dette bibelverset: Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til?

Best karakterer med minst arbeid

Studvest har spurt rådgiver og «ekspert innen studieteknikk», Line Fleischer, om hennes tips for å få best mulig karakterer med minst mulig arbeid. Hun foreslår å snakke med en venn om stoffet, google, se på Ted Talks eller skumme gjennom pensum før forelesning ... Lese pensum? Før forelesning? Dette høres ut som svindel, eller såkalt omvendt psykologi!

– Ved å dele opp notater i ulike tema som begreper, spørsmål og assosiasjoner kan du hjelpe deg selv til å være mer aktivt til stede. Det handler om

den mentale tilstedeværelsen, sier Fleischer. Systematisk organiserte notater? Hva i alle dager har dette med lite arbeid å gjøre? Først i tips nr. 6 presiserer Studvest i mellomtittelen at disse tipsene er ment for mennesker og ikke andre mer hardtarbeidende dyr: «Mennesker er avhengige av rutiner». Hva slags rutiner?

– Prøv å sette et klokkeslett på når arbeidsdagen er over, sier ekspert.

Takk, endelig et tips jeg kan bruke!

Ukas tweets:

Curt Rice @curtrice
Heftig diskusjon i ledergruppa mi i dag om hva en fra Oslo heter. Og betydelig skepsis til rektors påstand om at de heter Osloensere. Nok en gang, må jeg konservativt forsvare norsk språk.

Østkantlærer @osloskol1
Det ER leit å sykle rundt i sentrum på kvelden og føle seg som en av svært få på to hjul som gidder å forholde seg til trafikkløys. Altfor mange driter i det og må skjerpe seg tungt.

Det finnes to typer folk: De som sykler på rødt lys og de som aldri har brutt en lov i sitt liv.

Østkantlærer @osloskol1
Kan vi slutte å gi Carl I. Hagen noe oppmerksomhet? Vær så snill

Hvem skal da fortelle oss om keiserens nye klær?

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Godt begynt er halvt fullendt

Klimastrategi

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo

Skal UiOs nye miljø- og klimastrategi bli et effektivt verktøy, er det viktig å komme riktig ut av startblokken.

I kommentaren «Gi plass til studentstemmen» i Universitas den 18. september, legges blant annet UiOs arbeid med ny miljø- og klimastrategi under lupen. UiO er for tiden i gang med to prosesser knyttet til miljø- og klimaarbeidet vårt:

1) Ledelsen skal legge frem en sak på styremøtet i desember om hvordan UiO skal redusere sitt klimagassfotavtrykk.

2) Vi setter i gang et arbeid for å utvikle en ny og helhetlig miljø- og klimastrategi. Denne skal leveres mot slutten av 2020.

Når det gjelder den nye strategien, virker det kanskje som om vi holder et uforholdsmessig langsomt tempo. Men når det skal gjøres nybrottsarbeid – som ikke minst må forankres i en stor og kompleks organisasjon – tar det dessverre tid. Fordelen er at om prosessen drives på en grundig måte, kan strategien bli et virkelig godt verktøy. Kampen mot klimaendringene er en av vår generasjons store utfordringer. UiO skal selvfølgelig bidra, og vi vil gjøre det på en god og kunnskapsbasert måte.

Heldigvis er det ikke stillstand på miljøfronten ved UiO inntil vi skriver 2021. Strategien er et langsiktig løp – vi trenger den ikke for å skjønne at klimagassutslippene våre må reduseres. Derfor jobber vi også

aktivt med tiltak som kan redusere fotavtrykket vårt på kort sikt, jf. punkt 1 fra tidligere.

Alt dette burde kanskje vært gjort mye tidligere, men nå vi er i alle fall i gang. UiO skal jobbe i henhold til Parisavtalen og 1,5-gradersmålet, vi skal sette ressurser inn i arbeidet, og vi skal årlig rapportere på hva vi får til.

Vi ønsker absolutt økt deltakelse fra studentene i miljø- og klimaarbeidet. Vi gir dem gjerne ansvar, men ansvar må også tas. Å kreve noe er vel og bra – konkrete løsningsforslag er enda bedre.

Vi ønsker absolutt økt deltakelse fra studentene i miljø- og klimaarbeidet

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo

Sist helg hadde Studentparlamentet et av sine faste møter. Etter hva vi forstår, har miljø og klima stått på agendaen. Studentene ved UiO kommer til å bli involvert i arbeidet med den nye strategien vår. I mellomtiden vil vi gjerne høre hva Studentparlamentet tenker om konkrete tiltak for å redusere klimaavtrykket vårt på kort sikt.

Som det heter: Ser frem til å høre fra dere!

Hva vet du egentlig om verdens tilstand i dag?

Gode nyheter

Peder Hognestad, SAIH Blindern

Verdensbildet for tiden er komplekst. Det økende spenningsnivået mellom Iran og Saudi-Arabia i Midtøsten, orkanen Dorian som herjet på Bahamas og handelskrigen mellom Kina og USA, er eksempler på saker som i dag preger nyhetsbildet. Slike saker skildrer enkeltstående katastrofer, men sier nødvendigvis ikke noe om hvordan det helhetlige bilde av verden er. Undersøkelser av den svenske professoren Hans Rosling, medforfatter av boken *Factfulness*, viser at folk systematisk svarer feil på spørsmål om global utvikling innen helse, utdanning og fattigdom. Undersøkelsene viser faktisk at sjimpanser som velger vilkårlig mellom tre svaralternativer, har større sjanse for å få rett enn den gjennomsnittlige nordmann. Disse feilinntrykkene

viser at informasjonen vi har om globale utviklings-trekk er utdatert.

Når alle avgjørelser vi tar bygger på et bilde av verden som ikke reflekterer den faktiske utviklingen kan det få alvorlige konsekvenser. Et inntrykk av at verdens utvikling har stagnert er med på å underbygge tankene om at ingenting hjelper, fremfor å fremme håp og løfte frem de positive utviklingstrekkene som faktisk skjer. Tenk deg at du skal skrive en avis som kun blir gitt ut hvert tiende år. Hva ville du tatt med i den? Det de store tendensene for verdens utvikling viser – med unntak av klimaendringer – er at verden blir et bedre sted å bo. Dette er utvikling som skjer langsomt over store tidsperioder og som følge av dette ikke får like stor plass i det daglige nyhetsbildet. Data fra FN, Verdensbanken og andre globale pålitelige organisasjoner, viser blant annet at 91 prosent av dagens barn faktisk starter på skolen, ni av ti vaksineres og forventet levealder globalt er 71,5 år.

Verdens beste nyheter jobber for å fremme konstruktive nyheter og gi et nyansert bilde av verden. Rundt om i verden skjer det utrolige fremskritt både på mikro- og makronivå, som drukner i det store mediebildet. Med utgangspunkt i FNs bærekraftsmål, har Verdens beste nyheter som mål å løfte frem saker som gir et positivt inntrykk av verden. Vi deler hvert år ut en avis full av nyheter om små og store fremskritt fra alle verdens hjørner. Frivillige rundt om i hele landet står opp tidlig på morgenen fredag 27. september for å gi det norske folk en liten avis fullspekket med saker om positiv utvikling fra verden. Se etter dem, gi et smil når du tar en avis og les at jordkloden vår faktisk er et fint sted å bo, og ta det med deg videre inn i dagen!

Peder Hognestad, SAIH Blindern

Studiestart – hvis jeg skulle gjort det om igjen

Gode råd

Silje Bringsrud Fekjær, professor,
Senter for profesjonsstudier, Oslomet

Som ny student opplevde jeg Blindern som et forvirrende og skremmende sted. Hvis jeg skulle begynt som student en gang til, ville jeg brukt mer tid i det aktive studentmiljøet: studentforeninger, idrett, fagutvalg. For meg som ikke hadde reist langt og som hadde ett nettverk fra før, virket det i starten tryggere å holde meg til de jeg allerede kjente. Jeg ville også brukt mer tid på å finne ut hvordan jeg lærer best. Jeg gjorde bare det jeg trodde var forventet. Etter mange år fant jeg ut at forelesninger ikke fungerer for meg, men jeg lærer mye av kollokvier og å skrive oppgaver. Jeg trenger konkrete frister og mål, uten det ble lesingen utsatt til jeg så eksamensdatoen på melkekartongen.

Jeg ville også prøvd å finne ut av hva sensorene egentlig ser etter på eksamen. For eksempel trodde jeg at sensor ble imponert av lange eksamensbesvarelser; på hver åtte timers eksamen leverte jeg fornøyd 30 håndskrevne sider. Nå vet jeg at hverken det å skrive langt eller å gjengi pensum nøyaktig er garantier for en god karakter. Som sensor ser jeg etter drøfting, nyanser, kandidater som klarer å løfte blikket og se linjer og motsetninger mellom ulike pensumbidrag. Hvis jeg kunne valgt bare én ting å endre, ville jeg brukt mindre tid på å bekymre meg over om jeg egentlig var god nok. Redselen for at de andre skulle oppdage at jeg egentlig ikke var noe flink, fulgte meg gjennom studietiden og holdt meg våken natten før eksamen. Til nå hadde jeg klart å lure alle, men på universitetet hvor de virkelig flinke var, ville jeg snart bli avslørt. Først 20 år senere leste jeg forskningen som viser at dette som kalles bedrager syndromet er vanlig – spesielt i akademien.

Jeg trenger konkrete frister og mål, uten det ble lesingen utsatt til jeg så eksamensdatoen på melkekartongen

Silje Bringsrud Fekjær, professor, Senter for profesjonsstudier, Oslomet

Jeg tror åpenhet er et godt sted å begynne. Det som hjalp meg mest, var å bli kjent med andre som fortalte at de også var redde for å bli avslørt. Etter å ha prøvd å skjule mitt bedrager syndrom i mange år, har jeg de siste par årene gjort det motsatte: skrevet og snakket åpent om det. Etter 25 år som student og ansatt i akademien kjennes det endelig som hjemme. De gode minnene fra studietiden kunne jeg gjerne opplevd en gang til: friheten, opplevelsen av å se verden på en ny måte, å bli kjent med mennesker som det føltes som jeg hørte sammen med. Denne høsten har mange tusen studenter sitt første møte med universitetet. Med mer åpenhet og refleksjon rundt de valgene vi gjør som student, håper jeg deres studiestart kan bli mindre forvirrende og skremmende enn min første tur over Fredrikkeplassen.

Studenter må opplyses om deres påvirkningsmuligheter

Informasjon

Axel Klanderud, leder i Grønn liste UiO

Saken om defekte heiser i Grünerløkka studenthus, viser et skrikende behov for informasjon til studenter om deres påvirkningsmuligheter overfor SiO. At problemer vedvarer i måneder eller år, og ødelegger for studenter hverdag er uakseptabelt. I dag eksisterer interesseorganet Velferdstinget som jobber opp mot SiO for at studenter stemme skal bli hørt. Velferdstinget er en god aktør å bruke som student, spesielt når man står opp mot det som kan virke som en overveldende og byråkratisk struktur i SiO.

Men uavhengig av hvor velfungerende eller effektivt

SiO, opplys brukerne deres om at Velferdstinget eksisterer, og hva Velferdstinget gjør

Axel Klanderud, leder i Grønn liste UiO

Velferdstinget i seg selv er, har det lite å si om ingen vet om Velferdstinget eller hva dets funksjon er. I dag er det i stor grad tilfeldigheter som avgjør om du vet om Velferdstinget. Kjenner du en studentpolitiker? Ja, kanskje du vet om det. Men jeg har møtt for mange studenter som gjennom lange studieløp aldri har visst om Velferdstingets eksistens eller deres egen mulighet for å påvirke sin egen studenttilværelse. Slik kan vi ikke ha det. Sist Velferdstingsmøte foreslo Grønn liste at SiO skal plikte å opplyse nye brukere av deres tjenester, enten det er SiO bolig, mat og drikke, Helse osv. om påvirkningsmuligheter overfor SiO gjennom Velferdstinget. Dette ble nedstemt. Noen mente det var en liten sak som ikke passet hjemme i handlingsplanen, og jeg er til dels enig. I og med at dette er en såpass liten og enkel sak å fikse henvender jeg meg direkte til SiO her:

SiO, opplys brukerne deres om at Velferdstinget eksisterer, og hva Velferdstinget gjør. En slik ordning kan implementeres enkelt ved å legge Velferdstinget-brosjyrer tilgjengelig og synlig for brukere ved SiOs lokasjoner, slik at alle som bruker SiOs tjenester har gode muligheter til å bli opplyst om hvordan de kan påvirke. Dette er et enkelt og raskt tiltak, og vil være noe som kan utgjøre en stor forskjell for mange studenter i årene som kommer. Da slipper vi forhåpentligvis å ende opp med studenter som går et helt studieløp uten noen gang å få innsikt i hvordan de kunne påvirket sin egen hverdag. Eller at problemer vedvarer over lengre perioder, når det ikke er noen god grunn til at det skal gjøre det.

Ukens sitat

Jeg pleier å si til næringslivsledere at hvis de ikke har andre lekekamerater, kan de ikke leke litt med media? Det er ganske morsomt faktisk

Hans Geelmuyden, deler sine erfaringer i K7 Bulletin, studentavisen ved NHH han selv var redaktør for i sin tid.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Mylena Kifle**
anmeldelser@universitas.no 974 83 042

Konsert:

Spicy jazz på Krøsset

JUNO drar deg mellom jazzens elegante toner og hiphopens råhet. En perfekt høstkoncert.

Krøsset er ikke akkurat stedet man assosierer med jazz. Veggene er dekket med mørk, lilla fløyel og rare små-sensuelle bilder. Det kan nesten minne litt om han goteren som spaserer forbi deg på Oslo S. Men idet JUNO entrer scenen og de første notene omfavner rommet, glemmer man helt hvor man er. Kombinasjonen av leken jazz, rå rap-sekvenser og groovy rytmer sender deg inn i en deilig transe.

JUNO består av vokalistene Thea Ellingsen Grant og Malin Dahl Ødegård, Mona Krogstad på tenorsaksofon, Georgia Wartel Collins på kontrabass, og Ingvald Vassbø på trommer. Bandet har sitt utspring fra jazzlinja på NTNU i Trondheim, og dette er noe man kan se tydelige spor av. Konserten er nemlig teknisk bra fra ende til annen. Flere ganger i løpet av konserten gir de hverandre rom til å improvisere. Låten «Chameleon Overload» er et nydelig eksempel på dette – den starter rolig før alt plutselig eksploderer. Tenorsaksofonen bidrar med eksotiske

toner som drar deg med gjennom låta, før det plutselig brytes opp av fri improvisasjon. Vokalistene går til siden og svaier mens bassisten leker seg.

Man kan merke at publikum lytter iherdig etter alle elementene hver låt består av. Det er taktendringer, lek med toner og tekst, improvisasjon i ekte jazzstil og stram struktur. Det kan nesten virke som om de har funnet den perfekte konserttoppskrift, for til tider glir sangene lett over i hverandre. Et godt eksempel på dette er overgangen fra låten «Mood» til «I Want You». I «Mood» får saksofonisten, trommisen og bassisten virkelig rom til å skinne, før sangen skli over i «I Want You» og vokalist Malin Dahl Ødegård leker seg med dristige strofer som «No one can screw you like I do».

Det som løfter låtene enda et hakk er når Ødegård bryter opp jazzten med energisk rap. Plutselig dras du mellom hiphopens råhet og jazzens elegante toner. Dette er rett og slett kjempegøy. Det synes publikum også, for flere ganger i løpet av konserten ropes det entusiastisk ut «fett!» og «veldig bra!». Dette er musikk som både er gøy å se live, men som også kan nytes en nydelig høstdag innendørs. For hva er vel mer høst enn jazz? Fem av seks tenorsaksofoner fra meg.

Linea Bancel

anmeldelser@universitas.no

FOTO: ANDREAS HUSET HOLMEMO

JUNO
Hvor: Krøsset
Når: 20. september

Plate:

Hit, men hvorfor ikke lenger?

«Duell» er et kontrastfylt album om diskusjonene man har med seg selv i løpet av livet, og at ingenting egentlig er rett eller galt.

For tredje gang slipper poptrioen No. 4 album, denne gangen «Duell». Den gjennomgående tematikken handler om å være i en evig kamp med seg selv og egne meninger. Første låt åpner med strofene «henger med hodet på en fin dag», som på en svært fengende måte representerer motpolene vi får

lytte til gjennom hele albumet.

For det er kontrastene det handler om, noe som kommer særdeles tydelig fram i «Vondt ment», en funky gladlåt som slenger fra seg kjipe strofer. Det kjennes på en måte helt greit å si at «du fortjener å bli såret» så lenge musikken får en til å ville danse. Sammen med «Alt feil» og «Skapt for andre» bidrar låtas høye tempo og jazzete riff til å gi albumet spenn i et ganske nedpå musikklandskap.

Det virker som at låtene får mer og mer slagkraft desto mer man hører på dem, spesielt «Den i midten», som manifesterer følelsen av å bli dratt i ulike retninger. Innledningsvis virker låten rolig, men bygger seg oppover til et høylytt, indre bråk som er herlig å lytte til. Når musikken får utfolde

TV-serie:

Nådeløse nudes

PRESSEFOTO: BARBOSA FILM / NFK

«Nudes»
Hva: Serie
Med: Lena Reinhardtson, Tord Kinge og Anna Storeng Frøseth
Regi: Liv Joelle Barbosa Blad og Erika Calmeyer

En verken nyskapende eller original serie, men den får deg til å tenke deg om to ganger før du deler neste sex-video.

Du ser noen ha sex på en fest. Du overhører lydene og lusker deg rundt til vinduet utenfor rommet der akten foregår. Og i bare to sekunder tenker den bittelille hjernen din: «Hm, dette hadde vært lettis å filme». I så fall er du en av dem som trenger NRKs nye skremselspropaganda «Nudes». Serien er på ni episoder, delt inn i tre deler om henholdsvis Sofia, Viktor og Ada. Universitas fikk se de to første delene. «Nudes» blir gjerne forbundet med frivillig deling av egne nakenbilder, men hverken delen om Sofia eller Viktor handler om det. De to første delene handler heller om snikfilming og deling av pornografisk innhold på internett.

Sofia går på videregående og er på fest med sine beste venner. Stemningen er til å ta og føle på – drita på to pils, første klønete trekk av en sigg og sex i dukkehuset med skolens hottie. Sofias eneste problem er at hennes første ligg med fyren hun er så endeløst forelsket i blir filmet og spredt. Sofia blir skolens «hore». Men man kommer aldri helt under huden på hverken Sofia eller selve problematikken. Det som egentlig er en veldig alvorlig og kriminell handling ender opp med å bli litt blåst bort. Når Sofia og

venninnene legger ut på en heksejakt for å finne den skyldige, blir nettopp dette poenget glemt bort i jentedrama og syndebruk-problematikk.

Men så kommer del to. Den oppegående og populære russepresidenten, Viktor, får livet snudd på hodet når han plutselig blir anmeldt for seksualisert fremstilling av barn. Viktor tortureres med dårlig samvittighet og pedo-anklager etter å ha filmet 17 år gamle Miriam ha sex på fest. Og faktisk ender man opp med enorm sympati for denne stakkars gutten som kan se ut til å få hele fremtiden sin ødelagt. Men man får fort dårlig samvittighet for det, da det egentlige offeret er Miriam. Man møter seg selv i døra, akkurat som Viktor gjør. Tord Kinge gjør for øvrig litt av en skuespillerprestasjon i rollen som Viktor. Man gråter når han gråter, ler når han ler og kjenner hans frustrasjon og frykt langt inni sjela. Du leste det her først – hvis Kinge vil, kan han bli en av Norges neste store skuespillere.

Likevel svinger det ikke helt i seriefoten. Tittelen «Nudes» blir misvisende når de to første delene av serien ikke handler om å sende et uskyldig nakenbilde til noen man stoler på. Det ender heller opp med å føles ut som en serie en lærer kan vise til elevene i klasse 2B på videregående for å få dem til å slutte å sende nakenbilder. Det er rett og slett skremselspropaganda. Men kanskje er det nettopp det 2B trenger.

Maria Støre

anmeldelser@universitas.no

«Duell»
Hvem: No. 4
Hva: Album
Når: 20. september

sterke kontraster, hadde det vært ønskelig at det helhetlige lydbildet hang seg på i enda større grad. Man skulle gjerne sett at de musikalske bølgedalene var enda litt døyere – i stedet kjennes det som at No. 4 holder litt igjen, og muligens er det nettopp det de gjør. «Hit, men ikke lenger» synges det på albumets avsluttende låt sammen med Mattis Herman Nyqvist, som en litt tirrende avslutning når man egentlig ikke er helt mett. Sånn sett kan «Duell» sammenlignes med et sykt deilig ligg, som likevel ikke får deg til å nå klimaks.

Ebba Schjølberg Eiring

anmeldelser@universitas.no

Siden albumet gjennomgående spiller på

Bok:

Forfriskende om fritenkere

SYLO TARAKU

FRIHETSKAMPEN I ISLAM

Frihetskampen i Islam bør være obligatorisk lesning for alle nordmenn som vil debattere Islam.

Den tidligere muslimen Sylo Tarakus nyeste bok er skrevet som en hyllest til muslimske fritenkere i Norge. Den første delen gir en 150 siders innføring i islams historie og teologi. Dette er for så vidt en nyttig innføring for de som ikke har lest noe særlig om slikt før, men kan fint hoppes over dersom man vil spare tid og lese den delen der boka virkelig bringer noe unikt til debatten. Siste halvdel handler nemlig om kampen liberale muslimer har kjempet i Norge, omkring retten til ikke å bære hijab, være homofil, oppnå likestilling og å forlate islam.

Sylo Taraku kom i voksen alder til Norge som en muslimsk flyktning fra Kosovo. Nå jobber han som rådgiver i sentrum-venstres Tankesmien Agenda. I boka blander han personlige erfaringer med intervjuer med andre muslimer, professorer og debattanter, samt utdrag fra mediedebatten og faglitteratur. Taraku er langt fra like provoserende som historieprofessor Terje Tvedt i sin bok *Det internasjonale gjennombruddet* eller like alarmistisk som britten Douglas Murray i boka *Europas underlige død – Innvandring, identitet, islam*. Taraku er mer nyansert og forsiktig i sin tilnærming, og han er opptatt av å fortelle historien på premissene til de debatten faktisk gjelder: muslimer og innvandrere

Frihetskampen i Islam

Forfatter: Sylo Taraku

Sjanger: Debattbok

Forlag: Res Publica

selv. Det betyr ikke at boka ikke kommer med påstander mange vil bli provosert av, for eksempel konstateringen av at «islam er i en sivilisatorisk krise» og at liberale muslimer som har kritisert islam har blitt sviktet av storsamfunnet i Norge.

Selv om dette er en glimrende bok, bør en viktig innvending nevnes. Taraku skriver at Saudi-Arabia finansierer moskeer i Europa, men drøfter ikke forekomsten av dette i Norge. Han er tilhenger av statsstøtte til moskeer, fordi uten dette vil de bli mer avhengige av støtte fra utlandet, uten å nevne hvor avhengige de er av slik støtte i dag eller politikken som muliggjør slik støtte. Taraku skriver lettlest og informativt og argumenterer stort sett på glimrende vis. Ett eksempel er hvordan han viser til trender fra ulike land og tidsepoker for å vise at hijabb bruk ikke kan separeres fra konservativ islam og at kultur og religion aldri kan diskuteres separat fra hverandre. Boken kan nok gi en og annen Frp-er lyst til å utbryte «hva var det jeg sa?». Dette bør derimot ikke sette en stopper for at alle på venstresiden som bryr seg om innvandring og islam leser *Frihetskampen i islam*.

Mikkel Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på Spotify)
Mylena Kifle, anmelderredaktør

Hkeem – Movie

«Livet som jeg lever er en movie» synger Hkeem, deg om det...

Maria Træbakken – Plaster

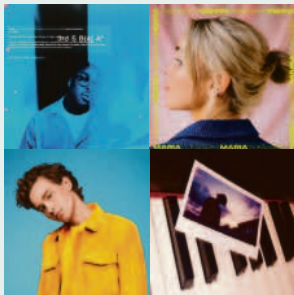
Enda et nytt stjerneskudd fra Bergen som leverer digg pop

Jens – Awkward

Mmm feelgood pop<33

Icy Arn – Svikte meg

Cute! Men ikke svikt Icy Arn da...:(

Kulturkalender uke 39

Silent Disco Club

4/10

Dette utrolig rare klubbkonseptet er tilbake! Her kan hele venngjengen kose seg, alt fra han norden som nekter å høre på musikk utgitt etter 90-tallet til hun hvis spilleliste kun består av Zara Larsson, Astrid S og Meghan Trainor. Men for Guds skyld, ikke ta av deg høretelfonene!! Med mindre du vil høre en klein mashup av ASAP Rocky og Backstreet Boys :Spå en optimal natt». I tillegg skal et av verdens gøyeste temaer luftes: drømmer!!

CC: 150

23.00–03.00

ID: 20

Youngs

Elvelangs i Fakkellys

26/09

Førstkommende torsdag er det Elvelangs:´) 4000 fakler tennes langs Akerselva fra Maridalsvannet til Grünerløkka og haugevis av kulturarrangementer settes opp på veien. Spesielt perfekt for studenter som er nye i Oslo, bli kjent med byen på årets koseligste arrangement<33

20.00–23.00

Utstillingsåpning alt det vi eier. En finale – fire samlinger

28/09

Munchmuseet tar snart avskjed med lokalet på Tøyen, sukk:(Og i den anledning stiller de ut alt de eier, altså ikke bare Munch, men fire ulike kunstsamlinger! Si takk og farvel, nå flytter de til Bjørvika...

10.00–16.00
Munchmuseet

Student: 60 kroner

Sunniva Bjerkaas, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Happy unfriending

Hvem: Deg Hva: Rydde i vennelista Hvorfor: DU VET IKKE HVEM DE ER

Du kjenner følelsen. Åra går, og du blir erfaringer og bekjentskaper rikere. Det baller på seg i vennelista. Ikke i den mentale (i <3 er det nok av plass), men på Facebook. Før du vet ordet av det har du blitt FB-venn med en bekjent av mora di, Nelly fra Honningsvåg, som du møtte på familiecharter i Chania i 2015. Og Stian Andersen, verdens mest vanlige navn, har du fem av i ven-

nelista. IRR. Løsningen er like genial som den er brutal: slett dem - én etter én - på *trommevirvel* bursdagen deres! Det er da deres intetsigende gratulasjoner dukker opp i feeden, og du ni av ti ganger tenker WHO DIIZ. I år blir det ingen FB-grattis, men heller en solid unfriending. De vil ikke savne deg heller.

Endre Uglestad Aas, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Avholdenhhet

Hvem: Onanisten Hva: Onani Hvorfor: 1. Mos 38:8-10

En kjapp håndjager på toalettet mellom leseslagene? Greit å få tømt rognposen og fylt opp endorfinbanken i samme draget? Hendene ut av buksen unge mann! Forskning fra 1930-tallet viser at onani kan føre til blindhet, sløvhhet og impotens. Før du vet ordet av det forsvinner teksten foran øynene dine og alt blir sort. Du kan ikke lenger gå opp til eksamen. Må slutte å stu-

dere. Et liv i mørke. Drømmen om tvillinger, rekkehus og Volvo forsvant da du sendte de stakkars små krabatene ned i avløpet. Plutselig har du også Gud på nakken. For du husker hva som skjedde med Onan som lot sin sæd «gå til spille på jorden»? Det er en lærdom fra søndagsskolen jeg vil bringe med meg resten av livet.

